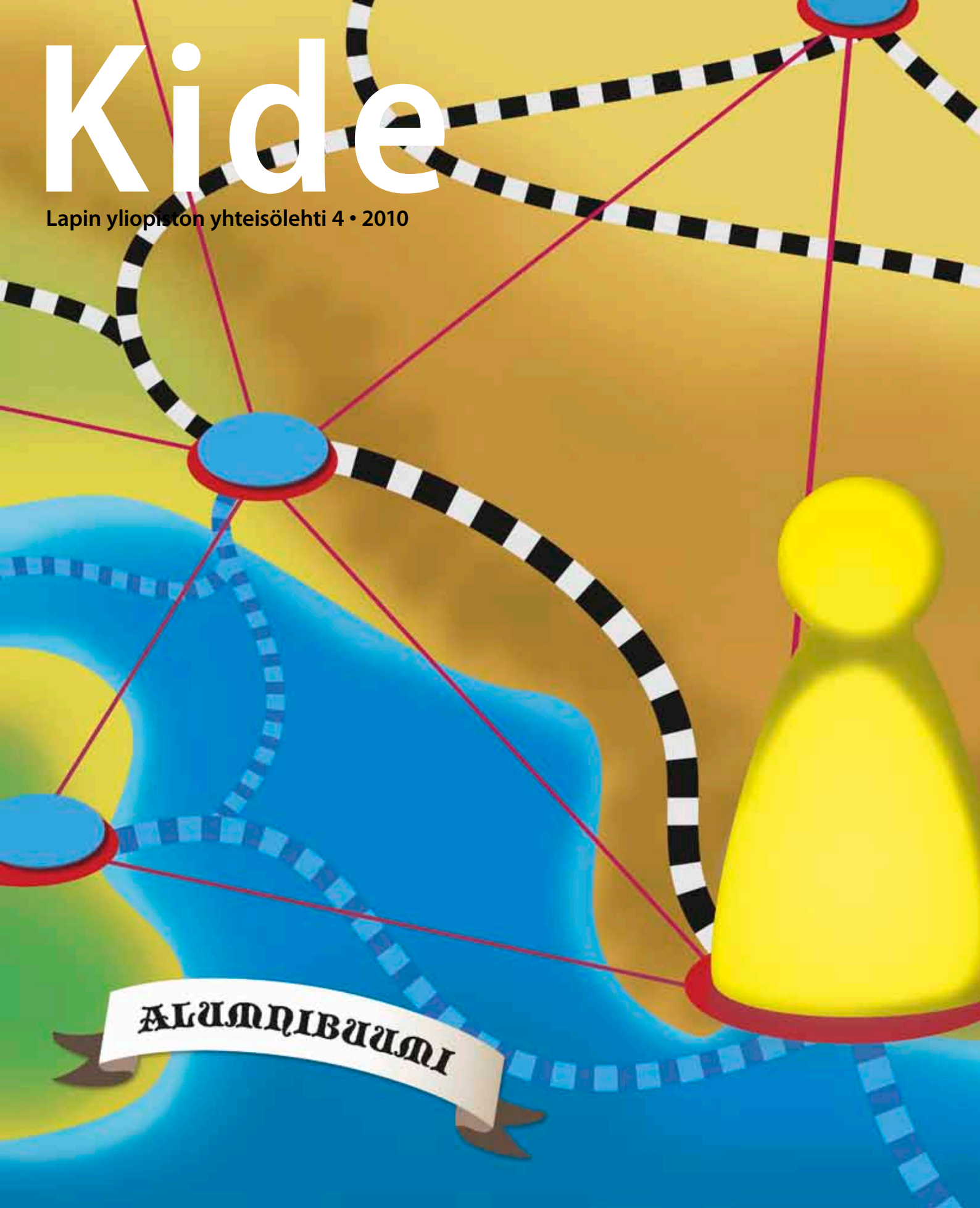

Kide

Lapin yliopiston yhteisölehti 4 • 2010

- 8** Yliopistot alumnijahdissa
Laura Junka-Aikio
- 22** Euroopan arktinen polttopiste
Markku Heikkilä
- 24** Jouluympäri vuoden
Tuija Kauppinen

- 12 Vanhoja muistoja ja uusia kontakteja, **Johanna Sarriola**
- 16 Ihmiseksi kehittymisen aika, **Juha Perttula**
- 18 Alumnit: Nyt on meidän vuoro kantaa vastuuta,
Olli Tiuraniemi
- 29 Lukuvuoden avajaiset:
Tavoitteena globaali Lapin yliopisto, **Olli Tiuraniemi**

Oikeustieteen alumnit ovat verkostoituneet omaksi yhdistyksekseen. Kaamos ry on toiminut jo neljä vuotta. S. 12–14.

“

*Jos presidentti Barack Obama
salamurhataan,
voidaanko sitä perustella sillä,
että hänen presidenttiytensä
on vastoin monen amerikkalaisen
arvo- ja moraalikoodistoja?*

4	Pohjoisen puolesta
7	Pääkirjoitus , Kaarina Määttä
15	Kolumni , Anneli Pohjola
20	Tuokio , Olli Tiuraniemi
26	Siula , Vuokko Joki
27	Kotisivu , Olli-Pekka Kaurahalmes
28	Alumnin uraikkuna , Riikka Knuuti
30	Väitökset
33	Opin polulla
34	Julkaisut
36	Lyhyesti
44	Eskon puumerkki , Terttu Utriainen
46	Hiutaleita , Aini Linjakumpu

Syyskuu/2010

Lapin yliopiston alumnitoiminta käynnistyi tänä vuonna. Nyt meiltä valmistuneilla opiskelijoilla on entistä paremmat mahdollisuudet tavata toisiaan ja pitää yhteyttä sekä vanhoihin ystäviin että omaan yliopistoon ja tiedekuntaan. Toiminnan tavoitteet eivät kuitenkaan rajoitu yhteiseen hauskanpitoon. Tässä lehdessä kysytään, miten suomalaisyliopistot vallannut alumnibuumi liittyy laajempiin yliopiston ja yhteiskunnan välisen suhteen muutoksiin. Samalla pohdimme, millä eri tavoilla sekä yliopistot että entiset opiskelijat voivat alumnitoiminnasta hyötyä.

Kannen kuvitus: Niina Huuskonen

TOIMITUS

Päätoimittaja

Olli Tiuraniemi
puh. 0400 695 418
etunimi.sukunimi@ulapland.fi

Teeman toimitussihteeri

Laura Junka-Aikio
etunimi.sukunimi@ulapland.fi

Toimittaja

Sari Väyrynen
puh. 040 571 1960
etunimi.sukunimi@ulapland.fi

Ulkoasu ja taitto

Niina Huuskonen
puh. 040 740 2237
etunimi.sukunimi@ulapland.fi

Valokuvat

Arto Liiti
puh. 040 729 7367
etunimi.sukunimi@leuku.fi

Avustajat

Johanna Sarriola
Tuija Kauppinen
Outi Rantala

Lehti ottaa sitoumukset vastaan aineistoja
mutta pidättää oikeuden muokata niitä.

JULKAISIJA

Lapin yliopisto/Viestintä
PL 122, 96101 ROVANIEMI
tiedotus@ulapland.fi

ILMOITUSVARAUKSET

Tarja Helala
puh. 040 528 6083
etunimi.sukunimi@ulapland.fi

Mediakortti: www.ulapland.fi/kide

OSOITTEENMUUTOKSET

tiedotus@ulapland.fi

**Seuraava Lapin yliopiston Kide
ilmestyy joulukuussa 2010.**

Painos: 4000 kpl
Painopaikka: Oy Sevenprint Ltd,
Rovaniemi 2010

ISSN 0787-0965

www.ulapland.fi/kide

Ilmakehää muokkaamaan?

Tutkimusprofessori *John Moore* ja hänen ryhmänsä ovat tutkineet erilaisia geoengineering-menetelmiä ja mallintaneet niiden vaikutusta merenpinnan nousuun tämän vuosisadan loppuun mennessä. Geoengineering tarkoittaa ilmakehän suunnitelmallista muokkaamista laajassa mittakaavassa. Geoengineering-menetelmien kautta voidaan esimerkiksi muokata ilmakehän hiilipitoisuutta tai vähentää maapallolle pääsevän säteilyn määrää. Tällaisia menetelmiä ovat mm. metsien laajat jälleenistutukset, rikkiyhdisteiden lisääminen ilmakehään sekä heijastavien peilien asentaminen avaruuteen.

Tutkimuksen mukaan tehokkainta olisi ottaa samanaikaisesti käyttöön kaksi muokausstrategiaa. Ensinnäkin tulisi siirtyä käyttämään laajamittaisesti bioenergiaa, jota tuotetaan esimerkiksi sokeriruo'osta tai lännenhirssistä. Lisäksi ilmakehästä tulisi siepata hiilidioksidia ja sijoittaa se geologisiin varastoihin ja sellaisiin ekosysteemeihin, jotka luonnollisesti prosessoivat ja erottavat hiiltä.

Näiden toimien ja huomattavien kasvi-huonekaasupäästöihin kohdistuvien rajoitusten avulla merenpinnan nousu voitaisiin hillitä 30 senttimetriin vuosisadan loppuun mennessä. Ilman toimenpiteitä merenpinta voi kohota puolesta metristä metriin. Noin 150 miljoonaa ihmistä asuu alueilla, jotka ovat alle metrin korkeudella nykyisestä merenpinnasta.

Tutkimuksen tuloksista on ilmestynyt artikkeli arvostetussa tieteellisessä julkaisussa *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America* (PNAS).

”

Pohjoisen puolesta -palstalla esitellään ajankohtaisia pohjoisia asioita, ilmiöitä ja ihmisiä. Ehdotuksia aiheista Olli Tiuraniemelle: etunimi.sukunimi@ulapland.fi

Euroopan parlamentin varapuhemies Diana Wallis vieraili Lapin yliopiston Arktisessa keskuksessa 27. elokuuta 2010.

Wallisin ohjelmassa oli tutustuminen Arktiseen keskukseseen, sen toimintaan ja henkilökuntaan. Hän tapasi myös Lapin yliopiston johtoa ja piti arktisia kysymyksiä koskevan luennon.

Wallisin mukaan arktisilla alueilla eletään vaikeita ja muuttuvia aikoja.

– Meidän täytyy sopeutua tosiasiaan, että arktinen alue on ilmastomuutoksen keskipiste ja symboli. Sen vuoksi kaikilla on intressi Arktikseen, Wallis sanoi.

Wallis korosti, että Suomi on arktisilla alueilla rehellinen, itsenäinen ja puolueeton toimija.

– Olen ollut Euroopan parlamentin jäsen 11 vuotta. Sen aikana on tullut selväksi, että arktinen alue on tullut entistä merkittävämmäksi myös parlamentin toiminnan kannalta. Arktisen alueen tärkeys on kasvussa, ei vähenemässä, Wallis linjasi.

Wallis on brittiläinen europarlamentaarikko, joka on useiden vuosien ajan pitänyt arktisia ja pohjoisia kysymyksiä näkyvästi esillä europarlamentissa. Europarlamentin varapuheenjohtajana hänen vastuualueeseensa kuuluvat pohjoinen ulottuvuus ja arktinen alue.

Tutustumisvierailu liittyi osaltaan Arktisen keskuksen pyrkimykseen päästä Euroopan unionin arktiseksi informaatiokeskukseksi.

Taustatietoa

www.arktinenkeskus.fi
www.arcticfinland.fi
www.arcticparl.org
www.dianawallismep.org.uk

Kiertolaiselämä päättyy

Parin vuoden kuluttua neljäkymmentä vuotta täyttävän Lapin kamariorkesterin kiertolaiselämä päättyy, kun orkesteri saa uuden konserttisalin keväällä valmistuvasta Korundista.

Lapin kamariorkesteri aloitti taipaleensa Rovaniemen orkesterina vuonna 1972. Intendentti *Ulla-Maija Kanerva* on työskennellyt orkesterin ja laajemminkin Lapin ja Pohjois-Kalotin musiikkielämän parissa jo 1970-luvun lopulta lähtien.

– Orkesterin määrätietoinen kehitystyö alkoi kapellimestari *Ari Angervon* kaudella, ja vauhti on vain kiihtynyt kapellimestari *John Storgårdsin* kaudella. Ajan ja näyttöjen myötä Rovaniemi on pikkuhiljaa ymmärtänyt Lapin kamariorkesterin merkityksen imagolleen ja ottanut orkesterin omakseen, vaikka orkesteri onkin nimensä mukaisesti koko Lapin kamariorkesteri, Kanerva sanoo.

Kanerva piti Korundin ensimmäiset palaverit arkkitehti *Juhani Pallasmaan* kanssa kolmeitoista vuotta sitten. Tänä aikana on tahkottu läpi joka vuosi uudet piirustukset, ja ennen haastattelua Kanerva teki viimeisiä viilauksia Korundin kalusteluetteloon.

– Orkesterin muusikot ovat eläneet kärsivällisesti kiertolaiselämää jo vuosikymmenien ajan, mikä on merkinnyt käytännössä sitä, että soittimet on pitänyt olla aina mukana. Uusien tilojen myötä kiertolaiselämä päättyy tältä osin, ja uusi tila mahdollistaa myös äänitykset ja konserttiohjelman viritykset uuden tilan mukaisiksi. Orkesterin määrätietoinen työ läpi hankaluuksien lähenee työtilojen osalta määränpäättään, ja nyt orkesteri on uusien haasteiden kynnyksellä, Kanerva toteaa.

Lapin kamariorkesteri on yksi maamme monipuolisimmista orkestereista, jonka tavaramerkkinä ovat lukuisat kantaesitykset kansainvälisten säveltäjien teoksista. Orkesteri on saanut lukuisia tunnustuksia ja palkintoja.

Olli Tiuraniemi

Arktisen keskuksen jäätutkija Huippuvuorille

Arktisen keskuksen tutkija, glasiologi *Martina Schäfer* on matkustanut Huippuvuorille tutkimaan jäätiköitä saarten lounaisosissa yhdessä puolalaisen Sleesian yliopiston jäätutkimusryhmän kanssa. Ryhmä tekee mittauksia Hansbreenin ja Paierlbreenin jäätiköillä.

Martina Schäferin työ liittyy jäätikön liikkeen ja nopeiden purkausten mallintamiseen. Nopeita purkauksia tutkimalla voidaan ymmärtää entistä paremmin jäätiköiden menneisyyttä ja ennakoida niiden tulevaisuutta. Tutkimuksen kautta saadaan esimerkiksi lisätietoa siitä, kuinka jäätiköt reagoivat ilmastoon, ilmastomuutokseen ja meren pinnan muutoksiin tulevaisuudessa.

Tutkimusretki on osa kansainvälistä PolarCLIMATE-ohjelmaa ja sen SvalGlac-projektia, jossa selvitetään Huippuvuorten jäätiköiden herkkyyttä ilmastomuutokselle. Tutkimusta rahoittaa Euroopan tiedesäätiö ESF.

Retkeä voi seurata Arktisen keskuksen Facebook-sivulla www.facebook.com/arctic-centre.

Saamentutkijat verkostoituvat

Giellagas-instituutti, Lapin yliopisto ja Saamelaisalueen koulutuskeskus järjestävät 30.9.–1.10.2010. Levillä saamentutkijoiden seminaarin

Seminaari tarjoaa saamelaisuuteen liittyvää tutkimusta tekeville foorumin esitellä omia tutkimuksiaan, saada palautetta ja edistää näin keskinäistä vuoropuhelua. Lisäksi seminaarissa kartoitetaan Suomen saamentutkijoita ja heidän tutkimusintressejään.

Saamentutkijoiden tavoitteena on luoda kansallinen saamentutkijoiden verkosto ja monitieteinen saamentutkimusohjelma. Kansallisen organisoitumisen jälkeen verkoston rakentamisessa edetään Suomen rajojen ulkopuolelle.

www.finlandatexpo2010.fi

Suomen paviljonki Shanghain maailmannäyttelyssä 2010 on nimeltään Kirnu. Paviljongin arkkitehtuuri visualisoi vapautta, luovuutta ja innovatiivisuutta. Paviljonki nousee saarenomaisena kappaleena veden pinnasta. Silta johdattaa veden yli paviljongin sisälle. Paviljongin sydämen muodostaa pienoiskaupungin keskus ja tapahtumatori, Kirnu, jossa ajatukset kohtaavat ja sekoittuvat.

Lappi Shanghain maailmannäyttelyssä

Kiinan varapresidentti *Xi Jinping* vieraili Rovaniemellä viime keväänä ja esitti joulupukille kutsun vierailla Shanghain maailmannäyttelyssä. Kutsu otettiin ilolla vastaan, ja Shanghain maailmannäyttelyssä vietettiinkin Lappi-päiviä elokuussa 2010.

Lappia päivillä edustivat Lapin matkailuelinkeinon edustajat Rovaniemeltä, Inarista, Leviltä, Saariselältä ja Ylläkseltä yhdessä Rovaniemen kaupunginjohtaja *Mauri Gardinin* ja Joulupukin kanssa.

Lappia esiteltiin kiinalaisille matkanjärjestäjille, median edustajille sekä Shanghain alueella toimiville suomalaisyrityksille.

– Kaikki vieraat olivat potentiaalisia asiakkaita Lapin matkailulle, kertoo delegaatiota vetänyt *Johanna Salmela* Lapin Markkinointi Oy:stä.

Lapin Markkinointi Oy:n hallituksen puheenjohtaja *Sanna Kortelaisen* mukaan yksittäisten matkailuyritysten ja alueorganisaatioiden resurssit eivät riittäisi avaamaan tämän mittakaavan markkinoita.

– Tarvitaan koko Lapin yhteinen toimija koordinoimaan markkinointiponnistuksia, toteaa Kortelainen.

Lappi-päivien järjestelyistä vastasi Lapin Markkinointi Oy yhdessä MEKin ja Finpron kanssa. Mukana yhteistyössä olivat myös Finnair ja Shanghain Suomen konsulaatti.

Rakkaudesta Lapin yliopistoon

”Upeaa olla täällä taas, kävellä näitä käytäviä, tuntea tämä henki, nämä värit, nämä tunnelmat”. Näiden sanojen kuuleminen alumnistarttitapahtumassamme 18.6.2010 hive-li kokeneimpienkin yliopisto-opettajien korvia ja sai vakuuttumaan, kuinka merkityksellinen vaihe opiskeluaika yliopistossamme voi olla. Parhaimmat hetket tuskin koskaan unohtuvat – sen paremmin opettajilta, henkilökunnalta kuin opiskelijoilta.

Lapin yliopistosta on valmistunut vuosina 1983–2009 reilut 7 000 maisteria ja tohtoria. Oli korkea aika käynnistää alumnitoimintaa. Alumni tulee latinan kielen sanasta *alumnus*, joka tarkoittaa kasvattia ja suojattia. Lapin yliopisto haluaa kulkea kasvattiansa rinnalla yhdessä niin opintojen aikana kuin valmistumisen jälkeenkin, ja näin alumnitoimintamme visiona on elinikäisen oppimisen ajatus: Lapin yliopisto – akateemisen osaamisen kanssakulkija.

Opiskeluaika merkitsee keskeistä ja ratkaisevaa elämänvaihetta, johon sisältyvät opiskelupaikan saamisen jännitys, itsenäisen elämän alku, aikuistuminen, akateemisten opintojen käännekohtat, omien voimavarojen kokeilut ja tunnustelut – kaiken kaikkiaan arvostetun akateemisen tutkinnon vaatima ponnistelu sekä sen saavuttamisen ylpeys. Toki mukana on myös pettymyksiä ja epäonnistumisia, eivätkä opiskeluvuodet ole pelkkää päivänpaistetta. Ulkoiset puitteetkin olivat 1980-luvulla vaatimattomat, ja tenttivastauksia kirjoitettiin ahtaissa ja kylmissä tiloissa, ”14 asteen lämpötilassa kädet kohmeessa”, kuten eräs alumni muisteli ylpeänä selviytymistään olosuhteissa, jotka nekin ”loivat kurssihenkeä”.

Alumnien osaaminen, asiantuntijuus, työelämäkokemukset sekä uratarinat ovat arvokas voimavara yliopistomme kehittämiseksi. Alumnit voivat vahvistaa yliopiston yhteiskunnallista vaikuttavuutta, edistää yliopiston varainhankintaa, tukea tutkimus- ja yritysyritysten kehittämistä sekä lisätä opiskelijoiden työelämäkontakteja ja -valmiuksia. Heillä on ensiarvoinen asema edistää yliopistomme opiskelijarekrytointia, kehittää perus- ja täydennyskoulutusta sekä tukea opiskelijoiden työharjoittelua ja työllistymistä.

Yliopisto puolestaan haluaa tarjota alumneille tietoa uusimmasta tutkimuksesta, täydennys- ja jatkokoulutuksesta sekä yliopiston tapahtumista, seminaareista ja muista kuulumisista (kuten vuosipäivästä, abitilaisuuksista, turpakärjistä, virkistystapahtumista). Alumnitoiminta antaa alumnien ja yliopiston välille keskustelukanavan ja suo tilaisuuksia vaikuttaa koulutuksemme sisältöön, toteutukseen ja laatuun. Akateemisen osaamisen maailma on elinikäinen.

Lapin yliopiston johtoaatus on toimia ”Pohjoisen puolesta – maailmaa varten” ja tämän mission toteuttamiseksi vetoamme alumniemme tukeen: tehtävämme ei ole vain yliopiston asia eikä vain pohjoisen alueen asia, vaan se koskettaa globaalisti ihmisten hyvinvointia ja elämisen edellytyksiä.

Alumnistarttitapahtumamme osoitti, kuinka opiskeluaikaiset ihmissuhteet voivat parhaimmillaan muodostaa eräänlaisen kotipesän, turvapaikan tai kasvualustan. Vaikka elämä ja ura vievät alumnit ja eri vuosikurssit fyysisesti kauaskin toisistaan, yhteiset opiskeluvuodet ovat kirkkaassa muistissa ja niitä yhdistää vahva henkinen side kotiyliopistoon, siellä vietettyihin vuosiin ja kohdattuihin ihmisiin. Hektisessä ajassamme opiskeluaikana solmitut ystävyys- ja ihmissuhteet tarjoavat pysyvän turvaverkon, jota kannattaa vaalia ja johon nojata. Tervetuloa mukaan alumnitoimintaamme – rakkaudesta Lapin yliopistoon.

Laura Junka-Aikio

Yliopistot alumnijahdis

Alumnitoiminnasta on muutamassa vuodessa tullut yksi yliopistojen strategian keskeisistä osa-alueista. Vielä jokin aika sitten toiminta oli Suomessa melko tuntematon, mutta toiminnan suunnitteluun ja kehittämiseen on suunnattu paljon aikaa ja resursseja. Nyt suunnitelmia ollaan siirtämässä käytäntöön.

Aalto-yliopiston Kauppakorkeakoulussa vaikuttava *Krista Kauppinen* kertoo, että muutos on ollut nopea. Kauppinen räätälöi alumnitoiminnan kehittämissuunnitelman uudelle Aalto-yliopistolle kaksi vuotta sitten.

– Kun aloin tehdä selvitystä, alumni ei ollut edes sanana ihmisille tuttu. Nyt sitä kuulee lähes päivittäin. Alumnit nähdään yliopistoissa yhä vahvemmin voimavarana, johon kannattaa panostaa, Krista Kauppinen kertoo.

Alumni tulee latinasta ja tarkoittaa kirjaimellisesti suojattia tai kasvattia. Yliopistojen ja korkeakoulujen yhteydessä sillä viitataan oppilaitoksen entisiin opiskelijoihin.

Käytännössä alumnitoiminta kattaa useita erilaisia yhteistyö- ja yhteydenpitomuotoja alumnien ja oppilaitoksen välillä. Yliopisto voi esimerkiksi tuottaa uutiskirjeitä

Kuvitus: Niina Huuskonen

Alumnibuumi kertoo yliopistojen muuttuvasta suhteesta ympäröivään yhteiskuntaan.

Yliopistojen kolmas tehtävä

Alumnibuumin taustalla vaikuttaa tarve vahvistaa yliopistojen suhdetta ympäröivään yhteiskuntaan. Strategialinjauksissa alumnitoimintaa perustellaankin keskeiseksi usein nimenomaan yliopistojen niin sanotun kolmannen tehtävän kannalta.

Yliopistojen kaksi ensimmäistä tehtävää liittyvät perinteiseen määritelmään, jonka mukaan yliopistojen toimenkuvana on tutkimuksen ja sivistyksen edistäminen ja siihen liittyvän opetuksen antaminen.

Viime vuosina mukaan tulleen kolmannen tehtävän myötä yliopistojen odotetaan toteuttavan myös yhteiskunnallista palvelutehtävää ja edistävän aktiivisesti tutkimustulosten vaikuttavuutta yhteiskunnassa.

Kolmas tehtävä voisi periaatteessa suuntautua mille tahansa sektorille. Käytännössä se on kuitenkin painottunut lisääntyvään yhteistyöhön yliopisto- ja yritysmaailman välillä yhteisissä tutkimushankkeissa, tutkimusaiheiden valitsemisessa ja tulosten kaupallistamisessa. Monitasoinen ja monisuuntainen vuorovaikutus ja verkostoituminen entisten, jo työelämään sijoittuneiden opiskelijoiden kanssa tukee näitä tavoitteita tehokkaasti.

Alumnit nähdään keskeisiksi myös oppilaitosten brändin rakentamisen kannalta. Alallaan menestyneiden ammattilaisten esille tuominen korottaa yliopiston imagoa ja vaikuttaa myönteisesti opiskelijarekrytointiin. Samalla alumnit tarjoavat nykyisille opiskelijoille esikuvia ja käytännön malleja työelämään sijoittumisesta.

Kolmas alumnibuumin taustalla vaikuttava tekijä liittyy varainkeruuseen.

Varainkeruun malliesimerkki on Yhdysvallat, jossa alumnitoiminnalla on pitkät perinteet.

Yhdysvalloissa merkittävä osa yliopistojen rahoituksesta tulee lahjoituksina yksityisten alumnien taskuista. Sekä alumnitoiminta että alumneihin kohdistettu varainkeruu on vahvasti ammattimaistunut, ja pienilläkin yliopistoilla

ja sidosryhmälehtiä, jotka pitävät alumnit ajan tasalla sekä oman tieteenalansa kehityksestä että kollegoiden toimista työmaailmassa.

Alumneja saatetaan myös kutsua vieraileviksi luennoitsijoiksi ja puhujiksi, nykyisten opiskelijoiden mentoreiksi tai edustamaan yliopistoa kolmansille tahoille.

Lisäksi yliopisto voi tuottaa alumneille jatkokoulutus- ja rekrytointipalveluja ja järjestää tilaisuuksia ja tapahtumia, jotka mahdollistavat yhteydenpidon entisten opiskelijatovereiden kanssa ja edistävät verkottumista omalla alalla.

sa

voi olla useita kymmeniä työntekijöitä alumninyhteistyötä huolehtimassa.

Suomessa vastaava toiminta on toisteiseksi ollut hyvin pienimuotoista. Kuten muissa pohjoismaissa, yliopistojen perusrahoitus on meillä tullut perinteisesti julkiselta sektorilta. Varsinainen alumnitoiminta on keskittynyt etupäässä ystävätoimintaan, koulutuksen kehittämiseen, työelämäyhteistyöhön, ja opiskelijarekrytointiin.

Uuden yliopistolain ja yliopistojen muuttuvan rahoituspuhjan myötä yliopistot joutuvat kuitenkin etsimään uusia rahoituslähteitä. Sen lisäksi että alumnitoiminnalla tähdätään lisääntyvään yhteistyöhön yliopistojen ja yritysmaailman välillä, yhä useamman yliopiston alumnisivulta löytyy nykyään suora linkki tilisiirtojen tekemiseen. Lah-

joittamiseen kannustetaan myös alumneille kohdistetuissa kirjeissä ja tiedotteissa.

Suomi ei ole Amerika

Myös Krista Kauppisen laatimassa alumnitoiminnan kehityssuunnitelmassa esikuvia on etsitty Yhdysvalloista. Yhdysvaltalainen alumnikulttuuri tarjoaa useita esimerkkejä hyvistä toimintatavoista ja yhteistyömuodoista, jotka hyödyttävät sekä yliopistoa että alumneja.

Kauppinen korostaa kuitenkin, ettei Yhdysvalloista kopioitujen toimintamallien ja odotusten siirtäminen Suomen kulttuurisiin ja taloudellisiin oloihin ole kaikin puolin mahdollista. Yksi keskeisimmistä haasteista liittyy siihen, ettei suomalaisilla ole ainakaan vielä vahvaa alumni-identiteettiä,

Alumnit Aallon harjalla

Uuteen Aalto-yliopistoon liitettyä Kauppakorkeakoulua ja Teknillistä korkeakoulua voidaan pitää alumnitoiminnan uranuurtajina suomalaisessa mittakaavassa. Kummatkin ovat edistäneet toimintaa aktiivisesti jo 1990-luvulta lähtien. Tästä huolimatta alumnitoiminta on muuttunut parin viime vuoden aikana yhä keskeisemmäksi myös näissä oppilaitoksissa.

Susanna Ritala on toiminut kolme vuotta Kauppakorkeakoulun alumnikoordinaattorina.

– Tänä aikana paineet alumnitoiminnan kehittämiseksi ovat kasvaneet selvästi korkeakoulun johdon puolelta, samoin johdon strateginen tuki, Ritala kertoo.

Susanna Ritalan mukaan alumnitoiminta on lähtenyt alun perin monessa yliopistossa liikkeelle ylioppilaskunnan tasolta ja alumneista itsestään. Yliopisto on tullut kuvaan vasta myöhemmin. Myös Aalto-yliopiston sisällä on olemassa opiskelijoiden itse organisoimaa alumnitoimintaa. Yliopisto ei kuitenkaan ole halunnut lähteä kehittämään toimintaa niiden suuntaan.

– Pohdimme asiaa ja päädyimme siihen, että toiminnan täytyy olla yliopistovetoista. Itseorganisoituvaan toimintaan liittyy yliopiston kannalta enemmän riskejä kuin hyötyä, Ritala selittää.

– Tällä tavalla alumnitoiminta on sen näköistä kuin yliopisto haluaa ja yliopiston oman strategian mukaista. Suuntaamalla toimintaan resursseja yliopisto viestittää myös alumnikunnalle, että se kokee alumnit ja alumnitoiminnan tärkeiksi.

Ritala painottaa, että vaikka Aalto-yliopiston alumnitoiminta on ylhäältä ohjautuvaa, sen tärkein voimavara on vapaaehtoisuus ja alumniensa oma halukkuus osallistua toimintaan.

Mikä kiireisiä ihmisiä sitten oikein motivoi luovuttamaan aikaansa ja energiaansa yliopiston käyttöön?

– Sitä olen itsekin pohtinut, Ritala myöntää.

– Kai se on se rakkaus omaan alma materiin. Ja ajatus siitä, että on aikoinaan saanut yliopistolta jotain itse ja haluaa nyt antaa takaisin. Toisilla toiminta saattaa liittyä omaan työhön. Toiminnan kautta saa uusia ajatuksia ja kontakteja, ja siitä voi olla hyötyä oman yrityksen kannalta ja rekrytointimielessä.

Haasteena yhteinen alumni-identiteetti

Koska Aalto-yliopisto koostuu kolmesta pitkät perinteet omaavasta ja toisistaan selvästi poikkeavasta korkeakoulusta, alumnitoiminnan suurin haaste tällä hetkellä liittyy Aalto-yliopistossa yhteisen identiteetin luomiseen.

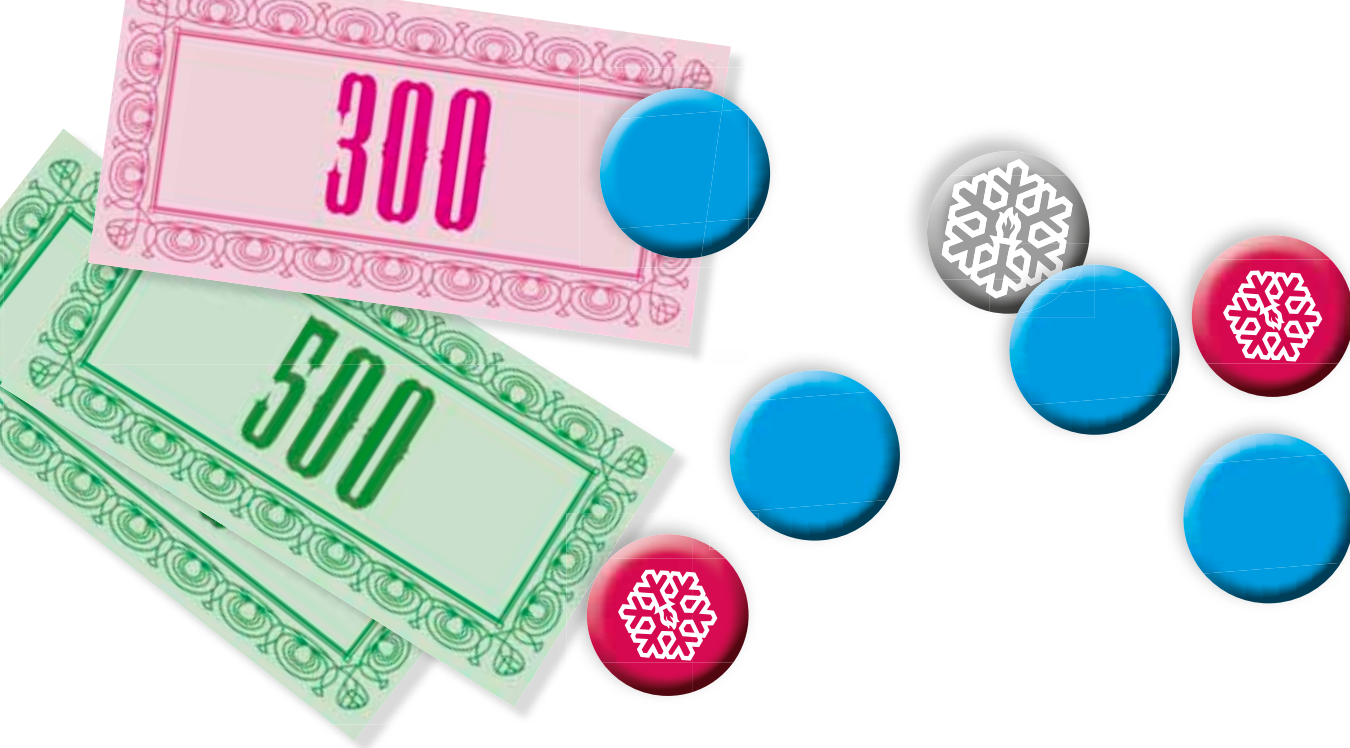
– Keskeisin kysymys on, miten voimme rakentaa uutta Aalto-identiteettiä loukkaamatta vanhojen opiskelijoiden identiteettiä, Ritala pohtii.

– Meidän tulee viedä Aallon brändiä eteenpäin. Mutta mitä tehdä, kun kauppiksesta, teknisestä tai taideteollisesta valmistunut alumni ei löydä nettisivuiltamme, tiedotteistamme ja logoistamme mitään tuttua?

Susanna Ritala kertoo, että Kauppakorkeakoulu sai ongelman käsittelyyn lisäämään tämän vuoden loppupuolella olevaan 100-vuotisjuhlaan asti.

– Kauppakorkeakoulun vanhoja logoja ei saa käyttää enää missään, mutta saimme sentään luvan käyttää kauppiksen vanhaa väriä alumnitiedotteissa. Varsinaisessa 100-vuotisjuhlalogossa puolestaan on Aalto-yliopiston väri.

– Yhdistelemme vanhaa ja uutta ja yritämme suunnata katseen tulevaisuuteen, Ritala toteaa.

joka tukisi toimintaa ja alumniin sitoutumista omaan yliopistoon myös valmistumisen jälkeen.

– Vaikka alumnitoiminta on noussut Suomessa viime vuosina vahvasti agendalle, ihmiset eivät miellä itseään vahvasti jonkin tietyn oppilaitoksen alumneiksi, Krista Kauppinen pohtii.

– Ulkomailla ja etenkin Yhdysvalloissa yliopistotausta on sen sijaan melko itsestään selvä osa identiteettiä. Yhdysvalloissa yliopistot ovat kalliita, parhaimpiin on kova kilpailu ja yliopistot kilpailevat voimakkaasti myös keskenään, niiden välillä pidetään urheilukilpailuja ja niin edelleen. Siellä oma yliopisto on ylpeydenaihe.

Valmistumisen jälkeen yliopistot tukevat aktiivisesti jatkuvaa suhdetta alma materiin. Alumneille järjestetään paljon säännöllistä toimintaa, esimerkiksi Homecoming-viikonloppuja ja alumniin urheilutapahtumia.

Vahva alumni-identiteetti tukee Kauppinen mukaan myös sitä, että opiskelijat kokevat entisen opinajonsa taloudellisen tukemisen omaksi velvollisuudekseen myös opintojen päätyttyä.

– Parhaista yliopistoista valmistuneet opiskelijat ovat Yhdysvalloissa hyväntulaisia. He kokevat, että ovat menestyksellään oppilaitokselle velkaa, ja oppivat odottamaan, että yliopisto ottaa heihin vuosittain yhteyttä rahankeruutarhoituksissa, Krista Kauppinen selvittää.

Yksityinen vai julkinen hyvä?

Toinen lahjoitusshalukkuuteen vaikuttava tekijä liittyy Yhdysvaltojen liberalistiseen poliittiseen kulttuuriin, jossa yksityistä sektoria pidetään yleensä julkista sektoria puhtaampana ja yhteiskunnan kannalta parempana vaihtoehtona. Yliopistojen perusrahoituksen ja tutkimustoiminnan yhteydessä lahjoitusvelvollisuus nähdään helposti hinta-

na sille, ettei valtion tarvitse sekaantua yliopistojen toimintaan.

Suomessa ja muualla Euroopassa Iso-Britannia mukaan lukien poliittinen perinne on päinvastainen. Meillä yhteinen hyvä yhdistetään lähes poikkeuksetta julkiseen sektoriin ja valtionrahoitukseen. Vaikka yliopistojen yksityisissä lahjoituksissa ei ole kyse suoranaista lahjonnasta, sillä lahjoittajat eivät voi tieteenalaa lukuunottamatta määrittää mihin heidän lahjoittamansa rahat käytetään, vain tieteenalan, yksityisen rahan epäillään julkista herkemmin olevan vallan palveluksessa ja yksittäisten intressien tahrimaa.

Jotta varainkeruu suoraan alumneilta toimisi tehokkaasti, myös yleisten julkiseen ja yksityiseen rahoitukseen liittyvien asenteiden tulisi muuttua.

– Tiedän, että esimerkiksi Kauppakorkeakoulussa on alkanut varainhankintakampanja, jossa otetaan suoraan yhteys alumniin ja pyydetään lahjoituksia, Krista Kauppinen kertoo.

– Tämä ei ole ennen ollut tapana Suomessa, joten en tiedä, miten kampanja lähtee käyntiin. Voi olla, että meillä tällaista paheksutaan, ajatellaan että koulutuksen pitäisi olla ilmainen.

Krista Kauppinen lisää, ettei Suomen veropolitiikka tue yksityistä lahjoittamista samalla tavalla kuin Yhdysvalloissa, jossa lahjoituksista saa verovapautusta. Yliopistolain muutoksesta seuranneella varainkeruukampanjalla saattaa kuitenkin olla myönteinen vipuvaikutus yleisen lahjoituskulttuurin kannalta. Tähän vuoteen sidotun kampanjan puitteissa valtio myöntää lahjoittajille verohelpotuksia ja tukee jokaista yliopistolle lahjoitettua euroa kahdella ja puolella eurolla. ●

Johanna Sarriola

Vanhoja muistoja ja **uusia kontakteja**

Alumnitoimintaan ei tarvita aina yliopistoa. Myös kevyempiä kanavia on olemassa ja puskaradio levittää tietoa.

Kun Lapin yliopisto vasta käynnistelee omaa virallista alumnitoimintaansa, ovat aktiiviset opiskelijat ja yliopistosta valmistuneet jo solmineet yhteyksiä vapaamuotoisemmin. Hyvänä esimerkkinä aktiivisesta verkostoitumisesta on oikeustieteen opiskelijoiden ainejärjestö Artiklan yhteydessä toimiva alumniyhdistys Kaamos ry. Se on perustettu lokakuussa 2006 ja seuraavan vuoden keväällä järjestettiin ensimmäinen jäsentilaisuus.

Eija Warma ja *Tomi Kemppainen* ovat yhdistyksen aktiiveja. Warma valmistui Lapin yliopistosta vuonna 2004, Kemppainen kolme vuotta myöhemmin. Molemmat työskentelevät Castrén & Snellman -asianajotoimistossa Helsingissä.

Warma oli opiskeluaikoinaan vuosituhanen alussa Artiklan puheenjohtaja. Tuolloin muutamat valmistuneet ottivat häneen yhteyttä ja toivoivat, että Artikla järjestäisi kesäaikaan vapaamuotoisia tapaamisia jo valmistuneille Lapin kasvateille. Sana laitettiin kiertämään ja tapaamisia järjestettiin pariin otteeseen.

Kokoontumiset keräsivät mukavasti porukkaa, ja väki oli mielissään vanhojen tuttujen ja uusien ihmisten näkemisestä. Tapaamiset hiipuivat muutaman kerran jälkeen, mutta vähän myöhemmin heräsi innostus virallisen yhdistyksen perustamiseen.

– Sitä kautta varmistettiin toiminnan jatkuvuus, Warma kertoo. Yhdistyksen perustajina oli kolme Artiklan entistä puheenjohtajaa.

Kavereiden kautta mukaan

Eija Warman mukaan yhdistystä perustettaessa ajateltiin, että organisaatiosta pitää tehdä mahdollisimman kevyt. Siten toimintaa jaksetaan pyörittää työn ohessa.

– Ajatuksena oli järjestää tapaamisia kerran tai kaksi vuodessa, kunhan saadaan levitettyä tietoa yhdistyksestä.

Tomi Kemppainen tuli mukaan Kaamosin toimintaan Warman kautta pari vuotta sitten. Hän on nykyään yhdistyksen puheenjohtaja.

Kaamos on Kemppaisen mukaan nimenomaan yhteistyö- ja kontaktikanava Lapin yliopistosta valmistuneille juristeille, mutta tätä kautta ollaan jokin verran yhteydessä myös nykyisiin opiskelijoihin. Vuosittain on järjestetty kahdesta kolmeen enemmän tai vähemmän vapaamuotoista tapaamista, joista ilmoitetaan jäsenille sähköpostilla.

Kaamosen jäsenrekisterissä nimiä on noin 150. Tapaamisissa on ollut mukana ihmisiä paristakymmenestä ylöspäin.

– Siellä näkee oman ajan opiskelija-aktiiveja, muita tuttuja opiskelu- ja työkavereita sekä esimerkiksi 25 vuotta sitten valmistuneita ihmisiä, joita ei ole koskaan aikaisemmin tavannut, Kemppainen kertoo.

Kaamos on nuori yhdistys, eivätkä kaikki vielä tiedä sen olemassaolosta. Kemppaisen mukaan puskaradio on hyvä keino levittää tietoa, vaikka nykyään yhteyttä voi ottaa monella muullakin tavalla, kuten nettisivuilla tai sosiaalisessa mediassa.

Alumnitoiminta alussa

Lapin yliopiston alumnikoordinaattori *Paula Niemelä* kertoo, että kesäkuussa järjestetyssä yliopiston alumnistartissa oli mukana 170 valmistunutta. Aktiivisimpia olivat kasvatus- ja yhteiskuntatieteilijät. Vähiten oli tieteiden tiedekunnan kasvattajia. Tämä voi Niemelän mukaan selittyä sillä, että tiedekunta on yliopiston uusin.

Niemelän mukaan yliopiston alumnirekisterissä on nyt noin parisataa nimeä. He saavat sähköpostilla tietoa muun muassa yliopiston ja oman tiedekunnan tapahtumista sekä lisäkoulutusmahdollisuuksista. Määrä on vielä varsin pieni, onhan Lapin yliopistosta valmistunut yhteensä noin 7 000 maisteria, lisensiaattia ja tohtoria.

Niemelä kertoo, että oikeustieteilijöiden Kaamosen lisäksi vapaamuotoista alumnien yhteydenpitoa on esimerkiksi kuvataidekasvatuksen ja matkailututkimuksen puolella. Myös Facebookista voi löytää ryhmiä, jotka kokoavat Lapin yliopiston opiskelijoita ja täältä valmistuneita yhteen.

– Kaverit kutsuvat kavereitaan toimintaan mukaan. Jäsenmaksuja ei kerätä, vaan yhdistys pyörii nollabudjetilla ja perustuu aktiivien toimintaan. Huomaa, että opiskeluaikoina aktiiviset ovat myös alumnitoiminnassa tiiviisti mukana, Kemppainen selvittää.

Hänen mukaansa on myös mukava huomata, että toiset kiinnostuvat aktiivisesta toiminnasta ja vanhojen ystävien tapaamisesta opiskeluaikojen jälkeenkin.

Tapaamispaikka pyritään löytämään yhdistyksen jäsenten kautta. Isäntä tai emäntä kutsuu yhdistyksen vieraaksi työpaikalleen ja mahdollisuuksien mukaan järjestää pientä tarjoilua ja asiaohjelmaa vapaamuotoisen yhdessäolon lisäksi.

Valtaosa Kaamoksen tapaamisista on pääkaupunkiseudulla, koska siellä on myös suurin osa jäsenistä.

– Joskus on suunniteltu, että Artiklan vuosijuhlien yhteyteen järjestettäisiin isompikin tapaaminen Rovaniemellä. Aikataulujen yhteensovittaminen ja tapahtuman käytännön järjestely toiselta paikkakunnalta on kuitenkin turhan mutkikasta, Kemppainen kertoo.

Warmalle ja Kemppaiselle muodostui opiskeluaikoina kaveripiirit, joiden kanssa pidetään tiiviisti yhteyttä edelleen. Alumniyhdistyksen kautta tapaa myös niitä, joiden kanssa muuten tuskin olisi tekemisissä.

Opiskelukavereiden lisäksi Warma on jonkin verran yhteydessä Lapin yliopiston professoreihin töiden kautta. Moni heistä on tuttu jo opiskelua ajoilta, joten yhteydenottokynnyks on matala.

Warman ja Kemppaisen työnantaja Castrén & Snellman tekee laajasti yhteistyötä oikeustieteilijöitä kouluttavien yliopistojen kanssa.

– Siinä työssä olemme molemmat aktiivisesti mukana. Rovaniemellä on tullut pyörähdettyä Artiklan vuosijuhlissa verestämässä muistoja ja kauhistelemassa, miten ensimmäisen vuoden opiskelijat ovat aina vain nuorempia, Warma ja Kemppainen nauravat.

Kemppaisen työhön kuuluu myös vanhempien harjoittelijoiden rekrytointi, joten yhteydet alan opiskelijoihin ovat luontevat tästäkin syystä.

Huvia ja tietoa

Eija Warma näkee yliopistojen alumnitoiminnan erittäin positiivisena ja osaltaan sitä kuvastaa myös hänen aktiivinen roolinsa Kaamoksen

perustajana ja edelleen aktiivisena yhteydenpitäjänä oikeustieteiden tiedekuntaan.

Hänen mukaansa opiskeluaika on yhdistävä kokemus myös eri sukupolvien välillä. Alumnitoiminnan kautta säilyy yhteys ihmisiin, joiden kanssa on elänyt kokemusrikkaat opiskeluvuodet. Tärkeää on myös ammatillisen kontaktiverkoston laajentaminen.

Warma lisää, että suora yhteistyö yliopiston kanssa esimerkiksi opetuksessa on yksi alumnitoiminnan ulottuvuus.

– Olen työssäni erikoistunut kapeaan oikeudenaan ja voisin hyvin nähdä itseni luennoimassa yliopistolla. Siten voisin jakaa nykyisille opiskelijoille omaa erikoisosaamistani.

Warma ilahtui kuullessaan, että Lapin yliopisto ryhtyy viemään alumnitoimintaa eteenpäin keskitetysti. Hän korostaa, että alumnityötä pitää muistaa tehdä monella tasolla.

– Tarvitaan asiasisällöllisesti kiinnostavia luentoja ja mielenkiintoisia puhujia, mutta myös ihan perinteisiä seurustelutilaisuuksia, joissa ihmisiin tutustuminen on pääroolissa.

Tomi Kemppainen painottaa, että alumnitoiminnan yksi tärkeä puoli on sosiaalisuus. Voi tavata tuttuja vuosien takaa ja pääsee verestämään vanhoja muistojaan, vaikka omista opiskelua ajoista ei olisi vielä kauaakaan.

Kemppainen uskoo, että kun sana kiirii, ihmiset suhtautuvat alumnitoimintaan hyvin positiivisesti. Se on nähty myös Kaamoksessa. ●

Valokuva: Kaamos ry:n arkisto

Alumniyhdistys Kaamos järjestää vuosittain muutaman vapaamuotoisen tapaamisen Lapin yliopistosta valmistuneille juristeille. Yhdistys on nimenomaan yhteistyö- ja kontaktikanava, kertovat yhdistyksen aktiivit Eija Warma ja Tomi Kemppainen.

Alumni on **korvaamaton**

Sosiaalityö on yksi esimerkki koulutuksesta, jossa aikaisemilla opiskelijoilla on aina ollut keskeinen rooli alan opetuksen tuottamisessa, vaikka sitä ei olisikaan mielletty erityiseksi alumnityöksi. Voisi pikemminkin todeta, että sosiaalityön opetusta ei ole edes mahdollista toteuttaa ilman tiivistä koulutuksen ja työelämän vuorovaikutusta. Teorian, käytännön ja tutkimuksen keskinäinen suhde on alan koulutusajattelun perusta.

Parhaita asiantuntijoita ovat he, joilla on omakohtainen kokemus sekä sosiaalityön käytännöistä että koulutuksesta. Tämän kokemuksen hyödyntämiseksi teimme pari vuotta sitten sosiaalityön koulutuksesta valmistuneille laajan kyselyn, jonka tavoitteena oli saada palautetta opetuksen kehittämiseen. Ideat ja palautteet kanavoituvat parhaiten tavanomaisessa arjen yhteistyössä ja kehittämis- ja tutkimushankkeissa, joissa toimimme jatkuvasti yhdessä koulutuksestamme valmistuneiden kanssa. Käytännössä tämä merkitsee yliopiston kolmannen tehtävän mukaisesti opettajien ja tutkijoiden jalkautumista yhteiskuntaan.

Alumnit eivät ole kasvoton, hajallaan oleva entisten opiskelijoiden joukko, vaan tunnettuja ja tiedettyjä asiantuntijoita ja alan kehittäjiä. Lapin yliopiston sosiaalityön koulutuksen ja tutkimuksen kannalta erityisen merkittävää on esimerkiksi Pohjois-Suomen sosiaalialan osaamiskeskus Posken ja sen kautta alueen kunnat kattava kehittämis- ja tutkimuskeskus Poske. Osaamiskeskus mahdollistaa sosiaalityön käytännön opetuksen ja alan työmetodien kehittämisen yhdessä nykyisten ja aikaisempien, jo työelämään siirtyneiden opiskelijoiden kanssa.

Koulutuksesta valmistuneet ovat mukana sosiaalityön tutkinnossa kaikilla opetuksen tasoilla. Perusopintotasolla

sosiaalityöntekijät käyvät esittelemässä opiskelijoille alan eri palveluja ja organisaatioita tai järjestävät opintokäyn-
tejä. Aineopintojen vaiheessa alumnit toimivat ensimmäisen käytännön opetusjakson ohjaajina. Tässä roolissa he ovat käytännön opettajia. Tämä tehtävä jatkuu syventävissä opinnoissa, joissa alumnit antavat opiskelijoille työnohjausta opintojen pitkällä käytännön jaksolla ja ovat asiantuntijoina mukana teoriaa ja käytäntöä yhdistävissä seminaareissa puheenvuorojen pitäjinä ja kommentoijina. Lisäksi alumnit tukevat pro gradu -tutkielmien työstämistä. He esittävät käytännön työstä nousevia tutkimusideoita, mahdollistavat aineistojen keräämisen omissa organisaatioissaan ja tuovat käytännön näkökulmia tutkimukseen.

Sosiaalityön opetuksen ja tutkimuksen työelämäyhteyttä ollaan vahvistamassa kaikissa yliopistoissa. Tämä tapahtuu opetusministeriön työryhmäesityksen mukaisesti perustamalla opetus- ja tutkimusklinoita tai -keskuksia. Nämä yhteistyöorganisaatiot toimivat verkostomaisesti ja kokoavat sekä sosiaalityön koulutuksen ja tutkimuksen edellyttämän käytäntöyhteistyön että yhteistyöpinnan sosiaalialan ammattikorkeakoulutukseen. Kuluvana syksynä Lapin yliopiston sosiaalityön laitos käynnistää yhdessä Kemi-Tornion ammattikorkeakoulun kanssa sosiaalialan opetus- ja tutkimuskeskuksen osana Lapin korkeakoulukonsernin toimintaa. Alan käytännön toimipisteiden ohella yhteistyörakenteeseen kuuluu kiinteästi myös sosiaalialan osaamiskeskus Poske. Hankkeen puitteissa myös alumninyhteistyön ympyrä sulkeutuu, sillä monet toiminnan yhteistyökumppanit sekä käytännön työelämässä, Poskessa että ammattikorkeakoulussa ovat yliopiston aikaisempia sosiaalityön opiskelijoita. Yhteistyö alumnien ja työelämän kanssa laajenee ja tiivistyy.

Kolumni

Anneli Pohjola
Professori, sosiaalityö

Juha Perttula

IHMISEKSI KEHITTÄYMISSÄ

Ihmiseksi kehittyminen ei tapahdu yleisiä periaatteita seuraamalla. Ihminen on reaalin, elävä organismi, ei minikään sortin abstraktio. Ihminen kehittyy kokemalla elämäntilanteeseensa kuuluvia asioita. Kokeminen tapahtuu esimerkiksi muistellen, aistien ja odottaen. Kokemisen kohteena on elämäntilanteen kulloinenkin kirjo. Siihen sisältyy asioita ympärillä olevista esineistä kulttuurisiin ideologioihin ja omasta kehosta reflektiivisen mielen rakentamiin kuviin maailmasta.

Tavat kokea elämäntilanteensa tekevät ihmisen elämästä tietynlaisen, omansalaisen. Ne luovat tiiviimpiä ja väljempiä sidoksia ihmisen ja hänen elinympäristönsä välille. Tiiviit sidokset osoittavat, mitkä asiat ovat ihmiselle tärkeitä tai peräti välttämättömiä elämän mielekkyyden kannalta. Ihmisellä saattaa olla niin tiiviitä sidoksia elinympäristöönsä, että eläminen ilman niitä tuntuu turhalta ja tarpeettomalta. Toisin päin sanottuna, ihminen on saattanut löytää niin tiiviitä sidoksia elinympäristöönsä, että koko kysymys elämän merkityksellisyydestä on käynyt vieraaksi. Niissä sidoksissaan hän on jo löytänyt kestävät syyt elää.

Elämys on toimiva käsite, kun keskustellaan elämän mielekkyydestä, merkityksellisyydestä, arvokkuudesta; ylipäänsä ihmisen hyvästä elämästä. Ajattelen, että elämys on mikä tahansa ihmiselle omakohtaisesti erityisen tärkeä kokemus. Ihmisen reaalisuudesta seuraa, että mikä tahansa kokemus voi ilmetä elämyksenä. Elämykset ja niiden myötä syyt elää eivät seuraa standardeja, eivät edes kulttuurissa suotaviksi määriteltyjä tapoja elää, saati pöytien ääressä luotuja visioita ihmisten hyvistä tulevaisuuksista. Elämykset ovat privaatteja ja vain sieltä käsin sosiaaliseen elämään jaettavia. Yhteiskuntaelämän kannalta elämykset voivat olla kiusallisia, jopa radikaaleja. Elämyksiin pohjaavat tavat elää voivat johtaa siihen, että ihmiset käyttävät aikaansa yhteiskunnan odotuksiin nähden väärillä tavoilla. Ihmisen ja yhteiskunnan välinen suhde ei ole helppo, ja toivottavasti sellaisena myös pysyy. Ellei pysy, abstraktit kuvat ihmisestä ovat syrjäyttämässä reaalisia elämällisiä ihmisiä.

Lineaarinen ja kerroksittainen elämä

Kirjoitin, että ihmisillä on elämässään sellaista kuin ”ai-

aika

kaa”. Aika on yksi kiehtovimmista ihmisen kehittymiseen liittyvistä asioista. Aika voidaan ajatella lineaarisesti alusta loppuun eteneväksi historialliseksi jatkumoksi. Lineaarisen ajan subjektiksi voidaan asettaa yhtä lailla yksilö, yhteisö tai yhteiskunta. Psykologia on perinteisesti hellinyt ajatusta, jonka mukaan ihmisen kehitys noudattaa lineaarisen ajan jatkumoa. On oletettu, että ihmisen aika on yhtä kuin elämänsäkaaren tai -kulun etenevä kokonaisuus, joka on eroteltavissa tiettyjen psykologisten taitojen kehittymisen kannalta keskeisiin vaiheisiin. Tällaisilla ihmisen kehityksen teoretoinneilla on oma arvonsa. Ne osoittavat ihmisen historiallisen laadun ja ikään kuin pyytävät suhtautumaan ihmisten muuttumiseen kärsivällisesti ja ymmärtäen. Ihmisessä tapahtuvat muutokset ovat useimmiten hitaita ja ne tapahtuvat vain sattumalta toisten antamien ohjeistusten aikataulussa.

Ihmisen kokemuksellisuuden kannalta aika on pikemminkin kerroksittaista kuin lineaarisesti etenevää. Ihmisellä on kyllä historiansa, nykyhetkensä ja tulevaisuutensa – ja kuhunkin niistä liittyvät kokemuksensa – mutta ne eivät

ilmene peräkkäisinä eivätkä erillisinä, vaan limittäin kerrostuneina. Aika kaikkineen on kokemuksellisesti olemassa yhtä aikaa, toisiinsa resonoivina kerrostumina. Vaikka tietyt asiat elämässäni ovat tapahtuneet menneisyydessä (tapahtumat, joita ei enää ole), toiset tänään (tapahtumat, jotka ovat), ja lisäksi joka päivä ajatuksiini työntyy kuvia tulevaisuudestani (tapahtumat, joita ei vielä ole), elävät nuo kaikki asiat kokemuksessani yhdessä niin, että elämäni tarkoittaa minulle jotakin kokonaisuutena, josta voin myös kertoa toisille, kun sopiva tilaisuus tulee. Vaikka ajan yhteydessä voidaan puhua asioista, joita ei enää ole, joita on ja joita ei vielä ole, on aika kokemuksellisesti yhtä ja se saa ihmisen toimimaan eri tavalla kuin sellaiset olevaiset, joille aika ilmenee toisin.

Opiskelu-elämä elää mukana

Opiskelulla yliopistossa on lineaarinen aikansa, esimerkiksi opiskelupaikan saaminen vuonna 2005 ja valmistuminen maisteriksi vuonna 2010. Samaan aikaan opiskelulla yliopistossa on kerroksittainen aikansa, joka nivoo yhteen muistumia siitä, miksi hakeuduin opiskelemaan tiettyyn yliopistoon tiettyä alaa, millaista opiskeluaikani kaikkineen oli ja millainen paikka yliopistolla on mieleni kuvissa niissä tapahtumissa, joita ei vielä ole.

Psykologiselta kannalta alumnitoiminnan idea ja motiivit kirkastuvat ajattelemalla elämysten ja ajan luonnetta yhdessä. On samalla tavalla perusteltua puhua ”opiskelu-elämyksistä” opiskelemisen kokemuksellisuutta syinä kuin puhutaan esimerkiksi matkailuelämyksistä matkailun syinä. Opiskelu-elämykset ovat omakohtaisia erityisen tärkeitä kokemuksia, joiden kohteena on opiskeluksi kutsutut asiat elämäntilanteessa. Kun opiskelu-elämyksiin liitetään kokemuksellisen ajan kerroksellisuus, huomataan, miten opiskelu ei sijoitu ajallisesti vain konkreettisiin opiskeluvuosiin, esimerkiksi vuosiin 2005–2010, vaan opiskelu-elämykset kutovat yhteen aikaa myös ennen ja jälkeen noiden vuosien. Se on opiskelu-elämysten hieno piirre. Niiden kuuntelemisessa ja ymmärtämisessä piilee alumnitoiminnan mieli ja yliopiston mahdollisuudet osallistua opiskelijoidensa elämänmittaisiin kehityskuluihin. ●

Olli Tiuraniemi

ALUMNIT: Nyt on meidän vuoro KANTAA VASTUUTA

Lapin yliopisto järjesti ensimmäisen yhteisen kaikkia tiedekuntia koskevan alumni-tapahtumansa kesäkuun puolivälissä. Tapahtumassa palauteltiin mieliin yhteisiä opiskelukokemuksia ja rakennettiin tulevaisuuden yhteistyötä. Tilaisuuteen osallistui pari sataa Lapin yliopistosta valmistunutta maisteria ja tohtoria.

Alumnit muistelivat puheenvuoroissaan kaiholla nuoren yliopiston alkuvuosisen pioneerihenkeä. Opetuksen tason todettiin olleen alusta pitäen korkealla, koska epäilijöille haluttiin näyttää, että Lapista valmistuu mm. hyviä juristeja. Runsas oikeustapausharjoittelu antoi hyvät valmiudet työelämää varten, todettiin useassa oikeustieteen alumnin puheenvuorossa.

Pienen yliopiston vahvuksina nähtiin sosiaalisuus, vastuu toisista ja joustavuus opinnoissa. Moni oli tullut opiskelemaan Lappiin, koska Rovaniemellä sijaitsee Suomen pohjoisin yliopisto. Lapin yliopisto ja Rovaniemi koettiin myönteisenä irtiotona ja lisäarvoa tuottavana opiskelupaikkakuntana.

Alumnien uratarinoissa korostettiin vieraiden kielten, viestintä- ja johtamistaitojen, argumentaatio-, esiintymis- ja vuorovaikutustaitojen sekä ammatillisen osaamisen merkitystä työelämässä. Juuri näihin asioihin alumnit toivoivat yliopiston kiinnittävän huomiota opetuksessaan.

Vararehtori *Kaarina Määttä*n mukaan Lapin yliopisto tarvitsee kehitystyössään alumniensa kokemusta työelämästä ja yh-

teiskunnallisesta toiminnasta. Alumnien työelämäkokemukset ja uratarinat auttavat yliopistoa kehittämään toimintojaan ja vaikuttamaan näin tuleviin uratarinoihin. Määttä korosti avaussanoissaan alumnien merkitystä myös yliopiston brändin rakentamistyössä.

Kasvatustieteiden tiedekunnan dekaani *Kyösti Kurtakon* mukaan uusi yliopistolaki jätti yliopistot yksin, joten nyt jos koskaan yliopistot tarvitsevat verkostoja, joista ensisijaisin ja tärkein ovat alumnit. Uutena avauksena Kurtakko jäi pohtimaan opiskelijoiden tarkoitettua luentosarjaa, joka koostuisi alumnien puheenvuoroista.

Oikeustieteiden tiedekunnan dekaani *Matti Niemivuon* mukaan alumnien työelämätaitojen ja -kokeumuksen hyödyntäminen voisi avata aivan uusia näkökulmia tutkimukseen ja opetukseen. Alumnit voisivat toimia luennoitsijoina, mentoreina ja puhujina publiikeissa. Lisäksi he voisivat auttaa lahjoitusvarojen keräämisessä yliopistolle sekä kesäharjoittelupaikkojen ja gradun aiheiden hankkimisessa, Niemivuon linjasi. ●

Alumnitoiminnan tehtävänä on

- tarjota alumneille ja yliopistolle keskustelukanava
- tarjota mahdollisuus uusiin verkostoihin
- välittää tietoa yliopiston tapahtumista, seminaareista ja konferensseista sekä oman tiedekunnan toiminnasta ja tapahtumista
- kertoa täydennys- ja aikuiskoulutusmahdollisuuksista
- tarjota alumneille mahdollisuus vaikuttaa ja antaa tuki yliopiston toimintojen kehittämiseen
- tarjota alumneille harjoittelijoiden ja opinnäytetyön tekijöiden rekrytointiväylä
- tarjota mahdollisuus osallistua mentorointiin ja tiedekuntien laatusiltatapahtumiin.

Lisätietoa: www.ulapland.fi/alumnit

Irja-Kaisa Lakkala

– Alumnitoiminta ei ole kadotetun nuoruuden metsästystä, vaan arvon antamista opiskeluajan kokemuksille. Olisin ilman muuta valmis jakamaan opiskelijoille sitä kokemusta, jota olen hankkinut käytännön opetustyössä elämäni aikana.

Irja-Kaisa Lakkala, englannin ja ruotsin kielen lehtorina Sodankylän kunnassa

Lasse Kovanen

– On mukava todeta, että Lapin yliopisto tuntuu edelleen kodikkaalta ja viihtyisältä ympäristöltä. Tänne on kiva tulla ja kuulla, mitä tiedekunnalle kuuluu.

Lasse Kovanen, designerina Pentik Oy:ssä

Tiina Bäckman

– Alumnit kantavat mielellään kortensa kekoon oman yliopistonsa puolesta tehtävässä työssä. Alumnit voisivat tarjota nykyisille opiskelijoille mm. harjoittelupaikkoja ja gradujen aiheita.

Tiina Bäckman, johtajana Rautaruukki Oyj:ssä

Timo Pehrman

– Alumnit voisivat jakaa opiskelijoille työelämän ja opiskelun välistä hiljaista tietoa, jota oppiaineista ei välttämättä saa.

Timo Pehrman, koulutuspäällikkönä Valiolla

Hannu Takkula

–Lapin yliopistolla on brändi, jota on helppo myydä maailmalla. Olen esimerkiksi itse palkannut useita osaavia harjoittelijoita Lapin yliopistosta.

Hannu Takkula, europarlamentaarikko

*Taksinkuljettaja ei
ensin suostunut
pysähtymään
puiston kohdalla.
Hän pelkäsi, että
minut ryöstetään.
Minua kiinnosti se,
miten hitaasti ihmiset
Nairobissa kävelevät,
liikemiehetkin.
Ja silti kenialaiset ovat
maailman nopein kansa.*

Valokuva ja teksti:
Olli Tiuraniemi

Markku Heikkilä

Euroopan arktinen polttopiste

Rovaniemelle kaavaillaan arktisten maiden huippukokousta ensi kesäksi. Käytännössä kokous merkitsisi sitä, että Rovaniemelle saapuisi pohjoismaiden, Venäjän, Kanadan ja Yhdysvaltain korkein johto.

Kun Suomeen saapuvilla valtiovieraila on aikaa matkustaa Helsingin ulkopuolelle, Lapin pääkaupunki on kohteiden kärkisijoilla. Pääansio siitä taitaa kuulua eräälle punanuttuiselle harmaapartaiselle herralle, jonka maine maailmalla näyttää olevan huomattavasti vakaammalla pohjalla kuin on Nokian kännyköillä. On sentään joku, jota suhdanteet eivät heittele.

Silti Rovaniemelläkin taisi moni hieraista silmiä ja korvia epäuskosta, kun uutiset kesäkuun loppupuolella kertoivat ulkoministeriön uusimmista suunnitelmista. *Alexander Stubb* piti Nato-parlamentaarikkojen kokouksessa Helsingissä puheen, jossa ehdotti arktisten maiden huippukokouksen järjestämistä Rovaniemellä. Se tarkoittaisi pohjoismaiden, Venäjän, Kanadan ja Yhdysvaltain johdon eli muiden muassa herrojen nimeltä *Barack Obama* ja *Dmitri Medvedev* tuloa maisemiin.

Sellaista kokoonpanoa ei ole Rovaniemellä ennen nähty, eikä itse asiassa muuallakaan. Arktista huippukokousta ei ole koskaan pidetty missään.

Aloitteita sataa kuin saavista kaataen
Ei aloite aivan tyhjästä tipahtanut. Kesäkuun alussa hallitus oli julkistanut Suomen uuden arktisen strategian, jossa yhtenä konkreettisena ideana oli arktisen huippukokouksen järjestäminen. Askel teoriasta käytäntöön tuli jo saman tien perässä.

Missä sellainen kokous käytännössä Rovaniemellä pidettäisiin, sen näkee aikanaan. Sopiva paikka toivottavasti löytyy, sillä arktisen kokouksen idea kärsii, jos se joudutaan pitämään jossain pääkaupungissa. Turvavaatimukset joka tapauksessa ovat lievästi sanoen suuret. Esimerkiksi kun Obama joulukuussa saapui Kööpenhaminaan, silta Tanskan ja Ruotsin välillä suljettiin liikenteeltä laskun ja nousun ajaksi.

Sen sijaan varmaa on, että ilman Lapin yliopistoa ja sen Arktista keskusta ei mistään tällaisesta edes puhuttaisi. Suomen pohjoisen politiikan tutkijoiden vakiovirsi on jo vuosikaudet ollut se, että Suomen arktinen politiikka on passiivista seurailua ilman mitään omaa aloitetta. Nyt niitä aloitteita on äkkiä satanut niskaan kuin saavista kaataen, ja kaikessa näyttää olevan sama osoite: Rovaniemi.

Pohja on tietysti tehty jo kauan sitten. Arktinen keskus täytti vuosi sitten 20 vuotta, ja Arktinen yliopisto – jonka sihteeristö on koko ajan majoittanut Lapin yliopistossa – täyttää pian kymmenen vuotta.

Silti nyt nähtävä vauhti hakee vertaistaan.

EU:n arktinen informaatiokeskus Rovaniemelle

Ei ole vuottakaan siitä, kun Arktisen keskuksen 20-vuotisjuhlissa johtaja *Paula Kankaanpää* teki esityksen EU:n arktisen informaatiokeskuksen sijoittamisesta

ta Arktisen keskuksen yhteyteen ja kun Alexander Stubb samassa tilaisuudessa lupasi Suomen laativan uuden arktisen strategian.

Nyt strategia on valmis ja arktista huippukokousta pohjustetaan kulisseissa kovaa vauhtia. Syyskuun puolivälissä Brysselissä pidettiin EU:n arktista informaatiokeskusta koskeva keskustelutilaisuus, johon osallistui väkeä kymmenittäin eri maista ja monista instituutioista.

Lapin yliopiston nimeä on viime talvena jo ehditty toistella europarlamentissa ja EU:n ulkoministeritapaamisessa, ja tällä menolla sitä toistelevat vielä kaikkien arktisten maiden johtajatkin tullessaan Rovaniemelle runsaan vuoden kuluttua. Ja jos he tulevat, siihen mennessä olisi suotavaa, että EU:n informaatiokeskuskin jo olisi tavalla tai toisella olemassa tai ainakin päätettyinä.

Vielä ei mitään päätöksiä mistään ole. Huippukokouksen pitäminen saattaa ratketa Arktisen neuvoston ulkoministerikokouksessa Grönlannissa keväällä. Milloin ja missä informaatiokeskuksesta varsinaisesti päätetään, se ei vielä ole selvillä.

Toistaiseksi käsillä ovat vasta komission johtopäätökset marraskuulta 2008 ja ulkoministerineuvoston kirjaus joulukuulta 2009. Niissä patistettiin selvittämään ja tutkimaan EU:n arktisen informaatiokeskuksen perustamista ja sen hyötyjä. Konkreettisia päätöksiä niissä ei ollut, ei myös-

Europarlamentin varapuhemies Diana Wallis vietti elokuun lopulla päivän Rovaniemellä ottamassa selvää Arktisen keskuksen valmiuksista EU:n arktiseksi informaatiokeskukseksi. Brysseliin palattuaan hän oli yhä vaikuttunut näkemästään, Arktisen keskuksen toiminnan laadusta ja kyvystä tavoittaa koko arktinen alue.

– Siellä on hyvä, vahva pohja olemassa arktiselle informaatiokeskukselle, Wallis ylisti 14.9. pidetyssä keskustelutilaisuudessa kymmenille EU:n eri toimielinten edustajille.

– Voitte sanoa, että minut on aivopesty – mutta miksi ei Suomi, miksi ei Rovaniemi voisi toimia EU:n arktisen informaation sydämenä, hän kannusti.

kään erittelyä mahdollisista tehtävistä, resursseista tai sijainnista.

Ensimmäinen alustava keskustelu asiasta oli Tromssassa tammikuun 2010 lopulla Arctic Frontiers -konferenssin yhteydessä. Siellä sovittiin, että jatkovalmistelu tapahtuu Arktisen keskuksen johdolla. Varsinaisista kilpailijoista ei toistaiseksi ole havaintoja. Unionissa monikin laitos tekee arktista tutkimusta, mutta vain yksi niistä sijaitsee arktisella alueella. Jos valinta osuu Rovaniemelle, yksi haasteista on Brysselin läsnäolon järjestäminen.

Informaatiokeskus toteutettaisiin verkostoperiaatteella

Arktinen keskus laati pitkän kevättä luonnoksia mallista, jossa EU:n informaatiokeskus toteutettaisiin verkostoperiaatteella.

Olemassa olevien tutkimuslaitosten, tiedeviestintäyksiköiden, kirjastojen ja tiedekeskusnäyttelyiden tekemisiä hyödynnetään, uusia päällekkäisiä rakenteita ei synnytetä, ja Rovaniemellä olisi koordinoiva ”päämaja”. Sellainen malli ei vaatisi suuria uusia resursseja, vaikka jotain sekin tietysti tarvitsee.

Kevään ja kesän mittaan ei varsinaisia sisältökeskusteluja käyty millään foorumilla, mutta verkostomalli on mukana Suomen virallisissa ehdotuksissa. Ulkoministeriö on edistänyt EU:n informaatiokeskusta Lapin yliopiston Arktisen keskuksen yhteyteen hyvin aktiivisesti, monissa eri yhteyksissä, ja syyskauden alkaessa tahti näyttää vain kiihtyvän. •

Joulu ympäri vuoden

Joulu on Rovaniemen keskeinen vetovoimatekijä. Silti Rovaniemen ja joulun väliltä puuttuu selkeä yhtäläisyysmerkki.

Mitä tulee mieleesi, kun ajattelet Pariisia, Milanoa tai New Yorkia? Romantiikka, muoti ja tyyli, syke ja energia? Entäpä kun ajattelet Rovaniemeä, joulupukin villallista kotikaupunkia?

Rovaniemen Matkailu ja Markkinointi Oy ja Lapin elämysteollisuuden osaamiskeskus LEO käynnistivät viime keväänä yhteisen prosessin kaupungin joulubrändin kirkastamiseksi. Tavoitteena on kasvattaa kaupungin kansainvälistä kilpailukykyä ympärivuotisesti vetovoimaisena matkakohdeena.

Rovaniemen joulun syvintä olemusta etsitään matkakohdebrändäamisen asiantuntijan, kauppatieteiden tohtori *Teemu Moilasan* johdolla.

Enemmän kuin logo

Vahvalla brändillä Rovaniemi voi saada lisää kävijöitä, muovata käyttäjäkuntaa ja heidän käyttäytymistään, houkutella uusia investointeja, saada näkyvyyttä ja arvostusta sekä vaikuttaa julkiseen päätöksentekoon ja investointeihin.

– Valitettavan yleisen väärinkäsityksen mukaan brändäminen tarkoittaa logon, sloganin tai visuaalisen ilmeen suunnittelua. Se on kuitenkin paljon enemmän, muistuttaa Moilanen, joka toimii myös *Jorma Ollilan* johtaman Suomen maa-brändivaltuuskunnan asiantuntijana.

Rovaniemen joulutuote on useista osista koostuva palvelukokonaisuus. Kaikkia osia ei voi täysin hallita, sillä palvelun luonteen kuuluu, että se kulutetaan ja tuotetaan samanaikaisesti, jolloin asiakas osal-

listuu itse palvelun tuotantoon. Lisähaasteena on tehdä asiakkaan kokemuksesta yksilöllinen, ainutlaatuinen ja unohtumaton – elämys.

Eritystä paikan brändäämisessä on se, että kokonaisuus muodostuu kymmenistä erikokoisista yrityksistä omine tavoitteineen ja näkemyksineen.

– On erittäin tärkeää löytää yhteinen näkemys siihen, miten ja missä joulu näkyy, kuuluu ja tuntuu. Brändäystä ei voi ulkoistaa, vaan langat on pidettävä omista käsissä. Jokainen rovaniemeläinen vaikuttaa siihen, millaiseksi mielikuva joulun pääkaupungista lopulta rakentuu, Moilanen painottaa.

Toisto, toisto, toisto

Kaupunkilaiset on haastettu mukaan verkkokeskusteluun, joka on jo tuottanut mm. seuraavia jatkotyössä huomioitavia ajatuksia:

Haastetaan ensi joulun tienoilla kaikki kaupungin asukkaat tekemään jäälyhtyjä. Kaunein jäälyhdyin valaistu tie voittaa ja saisi vaikka kauniit joulukuuset jokaisen talon portin pieleen. Sovitaan vaikka, että lauantai on kynttiläpäivä, jolloin lyhdyissä palaa kynttilät.

Kaupungissamme pitäisi olla vähintään kerran vuodessa lumiukontekopäivä, jolloin kaikkien virastojen, laitosten, kauppojen ja pitäisi lopettaa työnsä ja lähteä rakentamaan lumiukkoja keskustasta jokaiseen kylään ja kolkkiaan. Lumiukkoa tehdessä ei

voi olla vihainen, stressi ja kiire häviää ja mielen täyttää lapsuuden ajan riemu ja ilo. Joulumieli ja joulu syntyy pienestä ilon kokemisesta, ystävyyydestä ja hymystä. Kylläpä saisi tämä lumiukkojen kaupunki mainosta ja ruututilaa eetterissä ympäri maailman.

Kaikki Rovaniemen yrityksissä työskentelevät henkilöt tulisi pukea joulutontuiksi yhteisellä talvi- ja kesäasulla, jonka rinnassa näkyisi ”tonttutunnistenumero”.

Lisäksi Moilanen on haastatellut keskeisiä sidosryhmiä ja kartoittanut aiemmat tutkimukset Rovaniemen jouluun liitettävistä mielikuvista.

Brändityö jatkuu syys-lokakuussa työpajoilla, joiden tavoitteena on yhdessä sopia brändin keskeisestä ytimeä, tehdä strategiset päävalinnat sekä sopia tekemisen muodoista ja organisoinnista.

– Työ ei lopu siihen, vaan sitten se vasta alkaa. Brändäminen on pitkäjänteistä työtä, jossa on oltava johdonmukainen – päivästä toiseen, organisaatiosta toiseen, kanavasta toiseen. Brändi pitää saada näkymään Rovaniemen jokapäiväisessä arjessa. Tehkää joulusta mielentila! Moilanen kehottaa. ●

Osallistu ja vaikuta
www.leofinland.fi/joulu

Tuija Kauppinen
Kirjoittaja on LEO:n sekä Matkailun ja elämystuotannon klusteriohjelman (OSKE) viestintäpäällikkö.

Vuokko Joki
Johtaja
Oulun maakunta-
arkisto

Saamelaisarkisto perusteilla

Inarissa toimintansa 2012 aloittava Saamelaisarkisto on Oulun maakunta-arkiston (OMA) alainen osa arkistolaitostosta. OMA:n arkistopiiri kattaa Pohjois-Suomen.

Sivupisteen perustamiseen päättymisen taustoista voi päätellä paljon karttaa vilkaisemalla: kynnys yksityisarkistojen luovuttamiseen 500 km:n päähän on suurempi kuin lähelle arkistoon, jossa saamen kieltäkin osataan. Sivupiste helpottaa OMA:n toimintaa myös tarkastus- ja koulutusmatkoja lyhentämällä. Taustalla on myös Saamelaiskäräjien ja arkistolaitoksen aktiivisuus: esikuva Norjan Saamelaisarkisto toi-

mii osana Norjan arkistolaitosta. Pohjimmiltaan kyse on saamelaisen asiakirjallisen kulttuuriperinnön talteen saamisesta, säilyttämisestä ja käyttöön antamisesta.

Saamelaisarkisto sijoittuu Sajokseen, jonka peruskivi muurattiin kesäkuussa. Sajos tarjoaa tilat kahdeksalle itsenäiselle organisaatiolle luoden yhteistyömahdollisuuksia. Saamelaisarkiston yhteistyötahoja ovat lisäksi mm. Siida, Giellagas-instituutti sekä Norjan ja Ruotsin saamelaisarkistot.

Saamelaisarkiston perustaa ollaan valamassa myös henkilöstön suhteen: virkaansa on nimitetty aluksi OMA:oon sijoittuva tutkija, jonka tehtävät painottuvat käytännönläheisiksi nimekkeestä huolimatta. Haasteena on paitsi käynnistää arkiston toiminta ja hoitaa sen päivittäistehtävät myös edistää sen tunnettavuutta.

Arkiston nimi saattaa herättää mielikuvia arkistosta, joka on saamelaisten, jossa on vain saamelaisia koskevaa aineistoa tai jossa on nimenomaan saamelaisia asiakkaina. Saamelaisarkiston toimintaa säätelee kuitenkin arkistolainsäädäntö ja toiminta osana arkistolaitosta. Arkistolaitoksen strategian 2015 mukaan Saamelaisarkisto ”vastaa saamelaisalueen asiakirjallisen kulttuurin kehittämisestä ja saamelaisalueen viranomaisaineistojen ja yksityisaineistojen pysyvistä säilyttämisestä”.

Lähtekö saamelaisarkiston hoitaja kiertämään aluksi eri arkistoja kooten saamelaisia koskevaa aineistoa mukaansa? Esimerkiksi OMA:ssa säilytettävistä monista arkistoista löytyy tällaisia asiakirjoja, mutta ne pysyvät silti jatkossakin osana omia arkistojaan. Arkistoja ei voida silpoa niiden tietosisällön perusteella. Kyse ei ole siitä, että saamelaista aineistoa ei haluttaisi palauttaa saamelaisalueelle: aineisto ei edes ole välttämättä saamelaisalueella syntynyt tai asiakirjat ovat tehtävänsä täytettyään päätyneet sinne, missä niiden kuuluu alkuperäperiaatteen mukaan ollakin. Myös yksityisarkistojen luovutussopimusten ehdot saattavat vaikuttaa. Sen sijaan saamelaisia koskevaa eri arkistoissa olevaa aineistoa voidaan koota tematisesti paitsi digitoimalla myös kokoamalla tietoa sijoituspaikoista. Ja henkilöiden, yhdistysten ja firmojen aineistoja löytyy varmasti saamelaisalueelta luovutettavaksi alkuperäisinä arkistoon.

Toivottavasti Saamelaisarkisto koetaan alusta pitäen alueensa omaksi arkistoksi, mikä antaisi sille vahvuutta täyttää tehtävänsä ja vastata siihen kohdistuviin odotuksiin.

Ote arkistolaitoksen Vakka-arkistotietokannan puunäkymästä, jossa on vapaa-tekstihauksen tulos ”saamel-” ja Oulun maakunta-arkisto -hakuheidoilla. Osumia löytyi 25 kpl, joista yksi on avattu oheisessa näkymässä. Matti Sverloffin arkisto siirretään OMA:sta Saamelaisarkistoon 2012. Vakka-arkistotietokanta, joka on viittietokanta arkistolaitoksessa säilytettävään aineistoon, löytyy arkistolaitoksen kotisivulta www.arkisto.fi.

Maisemakiipeilyn syvä rauha

Informaatioteknologian yliopisto-opettaja *Olli-Pekka Kaurahalme* ajautui kiipeilyharrastuksen pariin ollessaan työharjoittelussa USA:ssa vuonna 1996. Harrastus sai alkunsa päivän kurssista, jonka aikana käytiin läitse solmut ja varusteet.

– Kurssilla solmut avautuivat ja kiipeily tuntui heti omalta lajilta, Kaurahalme muistelee.

Kaurahalme määrittelee itsensä maisemakiipeilijäksi, ei niinkään urheilu- tai vuorikiipeilijäksi. Maisemakiipeilijälle olennaista on yksittäisen suorituksen sijasta moniaistinen luonnossa oleminen ja luonnon havainnointi.

– Esimerkiksi Norjan Lofoteilla voi kokea maailman kauneimpia maisemia, joissa kohtaavat vuorten jylhyys ja pohjoinen meri. On elämys istahtaa tällaisen maiseman syvään rauhaan katsomaan linnun lentoa ylhäältä päin.

Kiipeily edellyttää hyvää fyysistä kuntoa. Kaurahalme pitää kuntoaan yllä lenkkeilemällä, maastopyöräilemällä ja hiihtämällä. Kiipeilyharrastus on myös sosiaalista toimintaa, joka on tuonut Kaurahalmeen elämään lukuisia uusia tuttuja ja ystäviä, hienoja matkoja sekä hienoja fyysisiä ja visuaalisia elämyksiä.

– Hienoista kokemuksista huolimatta harrastus ei ole minulle mikään pakkomielle. Tulevaisuuden haaveena minulla on mustikan poiminta ja sienestys sekä ajan myötä kiipeily tutuilla paikoilla oman pojan kanssa.

Kiipeilyn, kuten muidenkin extreme-lajien, suosio on kasvussa. Suomessa kiipeily on vielä varsin elitististä, mutta esimerkiksi Alppien maissa kiipeilyä opetetaan jopa kouluissa, samalla tavalla kuten meillä suunnistusta.

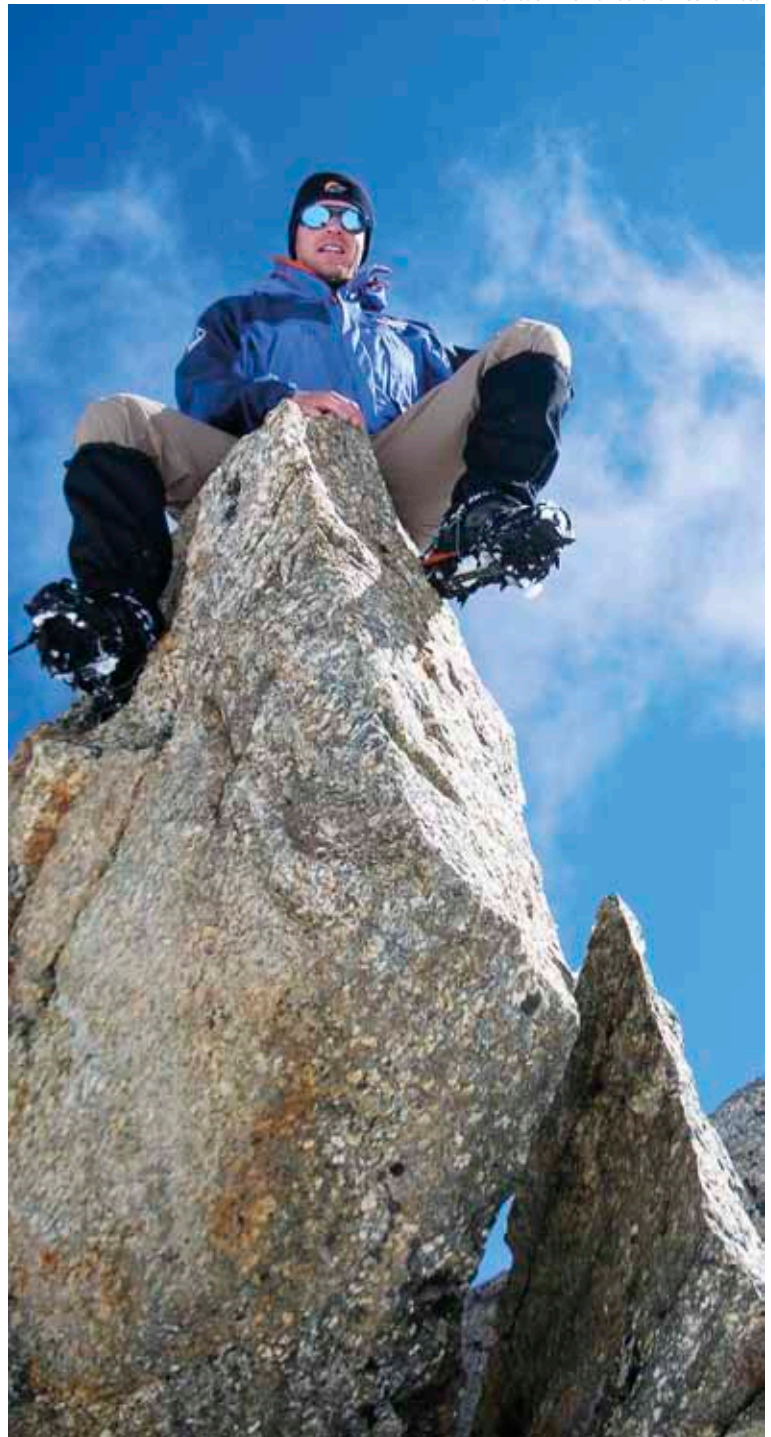
Mikä sitten on se kiipeilyn viehätys, joka koukuttaa meitä tasaisen maan tallaajia?

– Ihminen nousi savannilla pystyasentoon nähdäkseen kauemmaksi. Ehkä tämä kauaksi katsominen on meillä edelleen geneeissä. Lajin pariin hakeutuneet ovat kaikki luontoihmisiä ja muutenkin hyvin samanhenkistä porukkaa. Monia kiinnostavat samat asiat: maastopyöräily, melonta, sienestys, mustikanpoiminta ja telemark-hiihto, Kaurahalme listaa.

Rovaniemen vuoristoklubi on toiminut paikkakunnalla jo lähes parinkymmenen vuoden ajan. Seuran uusi keivi sijaitsee Varastotiellä. Keiviltä löytyy kahdeksan eri profiilin seinää ja oleskelutilat. Seura ilmoittaa keskittyvänsä olennaiseen eli kiipeilyyn, joten seura lupaakin nettisivuilaan, että sen sivuja tuskin päivitetään koskaan.

Olli Tiuraniemi

Valokuva: Olli-Pekka Kaurahalmeen arkisto

> Ollin linkit

www.vuoristoklubi.com – Uusi harjoittelupaikka

www.rthtelemark.net – Maisemahiihtoa

www.lofoten-info.no – Ajomatkinsa arvoinen kohde

Yritystoimintaa yli rajojen

Wipro Technologies Oy Finland sijaitsee Rovaniemellä kivenheiton päässä yliopistosta. Lapin yliopistosta valmistuneen yhteiskuntatieteiden maisteri *Riikka Knuutin* työnkuva Wiprossa on moninainen. Koskaan hän ei voi tietää puhelimeen vastatessaan, mistä päin maailmaa puhelu tulee.

– Myynnin & markkinoinnin tiimiini kuuluu kuusi henkilöä, joista minä toimin Rovaniemellä, yksi toimii Tukholmassa ja viisi henkilöä Intian Bangalossa. Teemme yrityksen sisäistä ja ulkoista viestintää sekä markkinointia ja myyntityötä, Knuuti sanoo.

Knuutin tiimi pitää työpalavereita päivittäin tietoliikenneyhteyksien avulla. Jonkin verran kokouksia pidetään myös kasvokkain varsinkin Intiassa ja myös muualla maailmalla.

– Overseas Operations -tiimiini puolestaan kuuluu parisenkymmentä henkilöä, jotka ovat sijoittuneet Intiaan sekä muutamii Euroopan maihin. Olemme työssämme hyvin paljon tekemisissä eri maiden viranomaisten kanssa. Itse hoidan mm. Wipron työntekijöiden viisumi- ja työluupa-asioita. Työkieleni on englanti ja lisäksi puhun ruotsia, saksaa, ranskaa sekä viroa. Olen opiskellut myös venäjää sekä italiaa, Knuuti lisää.

Knuuti valitsi pääaineekseen Lapin yliopistossa sosiologian, koska oppiaine antaa hänen mielestään hyvät valmiudet toimia kansainvälisissä tehtävissä.

Wipro

- Suomessa 200–300 työntekijää, josta 60 Rovaniemellä.
- Wipro toimii Suomessa Rovaniemen lisäksi, Kokkolassa, Porissa, Seinäjoella, Tampereella, Oulussa, Helsingissä ja Turussa.
- Wipron Suomen toimintojen johto sijaitsee Rovaniemellä.
- Kaikkiaan Wiprolla työskentelee 105 00 henkilöä yli viidessäkymmenessä maassa.
- Wiproa johdetaan yrityksen pääkonttorista Intiasta.
- Wipro tarjoaa asiakkailleen tuotekehitystä, johon sisältyy mm. ohjelmisto- ja sovelluskehitys, ohjelmistojen testauspalvelut sekä tuotteiden ylläpitopalvelut.

– Työssäni on tärkeätä tuntea eri maiden yrityskulttuuri-eroja sekä yhteiskuntien toimintamekanismeja.

Etenkin Aasian maiden yrityskulttuuri, aikakäsitykset ja liiketoiminnan periaatteet poikkeavat huomattavasti länsimaiden tavasta toimia liike-elämässä.

– Aasian maiden kanssa toimittaessa sopimusasioissa on oltava tarkkana ja asiat on varmistettava moneen kertaan. Myös aikakäsitys Intiassa poikkeaa huomattavasti meidän aikakäsityksestämme. Työpäivät venyvät Intiassa helposti kahdentoista tunnin mittaisiksi, jopa pidemmiksi. Yrityksemme toimii useilla eri aikavyöhykkeillä, mikä aiheuttaa ongelmia mutta toisaalta myös tiettyjä hyötyjä yritykselle.

Wiprolla on toimipisteitä Suomessa kahdeksalla eri paikkakunnalla. Knuutin mukaan yrityksen Suomen kehityskeskukset eli toimipisteet on sijoitettu paikkakunnille, joilla on tarjota yrityksen tarvitsemää koulutusta ja työvoimaa.

– Olen esimerkiksi itse saanut koulutukseni Lapin yliopistossa ja hyödynnän edelleen Lapin yliopiston tarjoamia kielikursseja itseni kehittämisessä. Mietin myös opintojen jatkamista eli väitöskirjan tekemistä yritysten yhteiskuntavastuusta, Knuuti pohtii.

Vapaa-ajallaan kahden lapsen äiti Riikka Knuuti ehtii lenkkeilylän lisäksi pariin illaksi viikossa jäähallille valmentamaan nuoria taitoluistelijoita. Hän on käynyt taitoluistelun ohjaajakurssin ja suunnitteilla on aloittaa valmentajan kurssi ensi syksynä. Lomillaan Knuuti toimii hiihdonopettajana Itävallassa.

Olli Tiuraniemi

Riikka Knuuti

- Tradenomi HSO Helsingin liiketaloustieteen ammattikorkeakoulu vuonna 2000.
- Yhteiskuntatieteiden maisteri Lapin yliopisto 2009.
- Myyntineuvottelija, Lapin Safarit 2000.
- Johdon assistentti, Insinööritoimisto Sarajärvi (myöhemmin Saraware Oy) 2001.
- Executive Assistant & Sales Executive, Wipro Technologies Oy Finland 2006.

Barry Scherr

Tavoitteena **globaali Lapin yliopisto**

Rehtori *Mauri Ylä-Kotolan* mukaan kansainvälisessä yhteistyössä Lapin yliopiston keskeinen strateginen kumppani on University of the Arctic.

– University of the Arcticin temaattiset verkostot vahvistavat yliopiston asiantuntijuutta. Arktisen ja pohjoisen alueen muutos ja erityisesti sosiaaliset, kulttuuriset ja taloudelliset olosuhteet tarjoavat erityisen tutkimusympäristön yliopiston profiilialueille.

Ylä-Kotola käsitteli puheessaan myös Lapin ja Oulun yliopiston yhteistyötä. Yliopistojen yhteistyön kehittämishanke käynnistyi vuonna 2007. Tavoitteena on ollut toiminnallisen yhteistyön lisääminen Pohjois-Suomessa ja Lapissa, yliopistojen profiilien vahvistaminen sekä yhteinen tutkimus- ja koulutusstrategia.

Ylä-Kotola nosti puheessaan esille vahvasti myös Pohjoiskalotti-yhteistyön.

– *Erkki Salonen* kannatti 1970-luvun lopulla ajatusta, että perustettavan Lapin korkeakoulun tulisi olla Pohjoiskalotin yliopisto. Nyt voisi olla aika palata takaisin Erkki Salosen alkuperäiseen ideaan rajat ylittävistä, globaalista Lapin yliopistosta. Näin Lapin yliopisto lunastaisi lupauksensa Euroopan unionin arktisena yliopistona,

Ylä-Kotola totesi.

Avajaisissa puhunut Arktisen yliopiston hallituksen puheenjohtaja ja yhdysvaltalaisen Dartmouth Collegen emeritusrehtori *Barry Scherr* korosti myös Arktisen yliopiston ja Lapin yliopiston erityislaatuista yhteistyötä.

– Vaikka Arktinen yliopisto onkin eräänlainen virtuaaliyhteisö – sen johtaja on Norjassa ja sen osastojen johtajat seitsemässä muussa arktisen alueen valtiossa – voidaan sen konkreettisena kotipaikkana pitää Lapin yliopistoa. Muun muassa verkoston kansainvälinen sihteeristö toimii Lapin yliopistossa, monia verkoston avainhankkeita toteutetaan täällä ja yliopisto on ollut aktiivisesti mukana yhteisessä vaihto-ohjelmassa, Scherr mainitsi.

Scherr totesi, että itse asiassa Arktisen yliopisto ja Lapin yliopisto jakavat yhteiset tavoitteet ja ihanteet: molemmat pyrkivät edistämään pohjoisten alueiden hyvinvointia.

Opiskelijoiden puheenvuoron avajaisissa käyttänyt Lapin yliopiston ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtaja *Katri Kulmunin* mukaan jo maantieteellinen sijainti Euroopan laidalla ja Euroopan unionin pohjoisimpana yliopistona tekee La-

Lapin yliopiston 32.

lukuvuoden avajaispuheissa

korostettiin eri korkeakoulujen

välistä yhteistyötä.

pin yliopistosta mielenkiintoisen ja tarjoaa ennenkuulumattomia mahdollisuuksia.

– Ajan hengen mukainen profiloituminen on puolellamme, kun maailmanpolitiikan kiinnostus kasvavassa määrin suuntautuu arktisille alueille. Pohjoisuus ja arktisuus ovat mystisiä voimavaroja, joita ei saa ostamalla, Kulmuni sanoi.

Lisäksi yliopiston on profiloituessaan pidettävä huolta samanaikaisesti tutkimuksen kehittämisestä sekä opetuksen tasosta.

– Jos panostamme vain tutkimukseen, olemme tutkimuslaitos, jonne opiskelijat eivät kuulu; jos panostamme vain koulutukseen, emme ole tieteellisesti toimiva yliopisto, Kulmuni sanoi. •

Olli Tiuraniemi

Väitökset

www.ulapland.fi/uutisarkisto

Globalisaation haasteet Nepalin koulutukselle

Krishna Prasad Adhikarin väitöstutkimuksessa tarkastellaan globalisaation vaikutuksia nepalilaiseen yhteiskuntaan. Tutkimuksen mukaan koulutus on avainasemassa Nepalin sopeuttamisessa globalisaation aikaansaamaan sosiaaliseen ja kulttuuriseen muutokseen.

Nepalin talous, kulttuuri, yhteiskunta ja koulutusjärjestelmä ovat avautuneet 1950-luvulta lähtien. Vapaa tiedonkulku sekä taloudelliset ja tekniset innovaatiot ovat kannustaneet nepalilaisia puntaroimaan talouttaan, politiikkaansa ja yhteiskuntaansa globaalin kilpailukyvyyn kannalta.

– Globalisaation seurauksena sosiaalisessa rakenteessa on tapahtumassa muutoksia, jotka koskevat kulttuurisia käytäntöjä, perhearvoja, juhlia, rituaaleja, tapoja ja instituutioita, Adhikari sanoo.

Tutkimuksessa tarkastellaan erityisesti perinteisiin nojaavan Damai-yhteisön koulutusta. Yhteisö elää syrjäisessä Yogidadan kylässä Khandabarin kunnassa. Tutkimuksessa tarkastellaan yhteisön etnistä taustaa, perinnetietoa, kasvatuksellista prosessia ja tekijöitä, jotka vaikuttavat yhteisön koulutukseen globaalissa ympäristössä.

Damai-yhteisön jäsenten koulutautumista haittaa köyhyys. He suhtautuvat skeptisesti suuriin muutoksiin ja tyytyvät mieluummin vallitseviin olosuhteisiin. Näennäisestä ammattipohjan muutoksesta ja vallitsevasta niukkuudesta huolimatta he pitävät kiinni perinteisistä elinkeinoista, jotka perustuvat alkuperäiskansan taitoihin ja tietoon.

– Vaikka koulutuksen puute näyttää useimmiten johtuvan taloudellisista tekijöistä, myös kieli, terveys ja ravinto, sosiaalinen rakenne, hankala sijainti, fyysiset tilat, opetussuunnitelma ja huono varainhoito vaikuttavat suoraan ja kielteisesti koulutautumiseen, Adhikari sanoo.

Tutkimuksen lähestymistapa on kvalitatiivinen, ja sen metodina on käytetty etno-

grafista ja tapaustutkimukseen pohjautuvaa tutkimusotetta.

Väitös 12.6.2010

Krishna Prasad Adhikari: *Effects of Globalization on the cultural Continuity of Nepalese Society: A Case Study on the Educational Process in the Traditional Damai community of Yogidada*

Arjen elämyksellisyys sosiaalityössä

Yhteiskuntatieteiden lisensiaatti *Anu Leppimanin* väitöstutkimuksessa analysoidaan perheleirejä sosiaalisten resurssien tuottajana ja muotoillaan uutta mallia perheiden tukemiseksi.

– Mallia voidaan pitää perheille suunnattuna elämystuotteena ja prosessina, jonka etuna on sen joustavuus, sovellettavuus ja muunneltavuus. Mallin pohjalta voidaan räätälöidä palveluita perheille heidän tarpeidensa ja toiveidensa mukaan. Olennaisinta leireillä oli auttaa perheitä omatoimisuuteen, esimerkiksi elämykset räätälöitiin yhdessä perheiden kanssa ja toteutettiin sosiaalisen tuen avulla, Leppiman sanoo.

Perheleireillä perheet saavat uusia sosiaalisia kokemuksia ja voimavaroja monikulttuurisissa sosiaalisissa verkostoissa selviämiseen.

– Leiripohjainen tukimuoto mahdollisti perheille avun saamisen ilman leimautumista riskiperheeksi. Leiri mahdollisti perheille elämyksellisen yhdessäolon lasten kanssa, sosiaalisen tuen, kohtaamisen tilan sekä työntekijöiden läsnäolon ja välittämisen. Myös tuutorivanhempien kouluttaminen ja mukaan ottaminen leireille koettiin tärkeäksi perheiden aktivoinnin kannalta.

Tutkimus osoitti, että sosiaalityössä ja -tieteessä olisikin syytä puhua entistä enemmän myös arjen elämyksellisyydestä ja arjen elämyksestä.

– Arjen elämykset ovat pieniä mutta ihmiselle erittäin tärkeitä asioita, jotka tulisi nähdä myös sosiaalityössä uudella ta-

valla. Sosiaalisen tuen kautta saadut arjen elämykset ja sosiaaliset voimavarat voivat olla keskeinen sysäys perheiden saamiseksi muutoksen tielle, Leppiman sanoo.

Teorian tasolla tutkimus syventää perheleirityön keskeisiä käsitteitä, kuten toiminnallisuutta, yhteisöllisyyttä ja elämyksellisyyttä. Tutkimus on ensimmäinen virolainen tutkimus, joka kuvaa, analysoi ja kehittää perheleirejä sosiaalisen kokemuksen, elämysten ja sosiaalisen tuen ympäristöinä. Tutkimus paikantuu Viron yhteiskunnalliseen ja taloudelliseen muutokseen.

Väitös 18.6.2010

Anu Leppiman: *Arjen elämyksiä – Leiri- ja elämyspohjainen Arkipäivät-perhepalvelu sosiaalisen kokemuksen tuottajana*

Kuvien rajat

Taiteen maisteri *Anniina Koivurovan* väitöstutkimuksessa tarkastellaan seitsemäsluokkalaisten tarinoiden ja kuvien kautta sitä, mitkä eri tekijät vaikuttavat oppilaiden kuvataidetunneilla tuottamiin kuviin ja toimintaan.

Analysoimalla oppilaiden tuottamia kuvia ja tarinoita tutkija paljastaa, että oppilaiden oppimis- ja taidekäsitteet ovat ristiriidassa koulun kuvataideopetuksen tavoitteiden kanssa. Oppilaat eivät liiemmin tunnista kuvataideopetuksen tavoitteita eivätkä ymmärrä, miksi kuvataidetunnilla suoritetaan jotain tiettyä tehtävää. Tarinoissa korostuukin piirustustaidon vertailu, numeroarviointi, pintapuolinen oppiminen sekä suorittamisen pakko.

Seitsemäsluokkalaisten tarinoissa ja kuvissa korostuvat monet aikuisen vallan muodot, kuten rangaistukset, palkinnot ja sosiaalisen järjestyksen säilymisen vaa-teet. Myös kuville asetetaan tiukat moraaliset ja normatiiviset rajat. Toisaalta koulun säännöt ja rutiinit näyttäytyvät turvallisena kehikkona, joka mahdollistaa esteettisen ja eettisen pohdinnan.

Oppilaiden tarinoita hallitsevat moder-

nistinen taidekäsitys ja romanttis-individualistinen taiteilijäkäsitys. Näihin liittyvä voimakas normittavuus muodostuu koululaisille ongelmalliseksi kuvien tuottamisen ehdoksi.

– Kuvansa kautta oppilas voi erottautua joukosta. Samalla oppilaat kokevat sosiaalisen yhdenmukaisuuden paineita. Oppilaat purkavatkin kokemiaan sääntöjä ja rajoituksia, osaamispaineita ja arvioiduksi tulemista kuvien avulla. He testaavat rajoja, uhmaavat ja vitsailevat kuvan kielellä. Tämä tuo osaltaan esiin institutionaalisen, oppimiseen tarkoitetun koululaitoksen ja oppilaan emotionaalisen tuen tarpeen välisen ristiriidan.

Tutkimus osoittaa, että koululaisten kokemusmaailma toisaalta suhteutuu omassa oppimisympäristössä vallitseviin, suoraan ja epäsuorasti ilmaistuihin taide- ja ihmiskäsityksiin ja toisaalta asettuu osaksi globalisoituvaa visuaalista kulttuuria.

Koivurovan tutkimusaineiston valossa oppilaat näyttävät pääsääntöisesti viihtyvän kuvataidetunneilla. Tutkimus on voimakas puolustuspuheenvuoro kuvataiteen opetuksen merkityksen puolesta, samalla kun opetusministeriölle jätetyssä peruskoulun uudessa tuntijakoesityksessä kaavallaan seitsemäsluokkalaisten pakollisen kuvataiteen opetuksen vähentämistä yhteen viikokotuntiin.

Tutkimus perustuu 111 seitsemäsluokkalaisten koululaisen tarinoin ja kuviin, jotka on kerätty oppilaiden kuvataidetuntien aikana eläytymismenetelmää soveltaen.

Väitös 19.6.2010

Anniina Koivurova: *Toivotut ja torjutut kuvat kuvataidetunnin sosiaalisessa tilassa*

Leikkiä ja luovuutta tulevaisuuden kouluun

Kasvatustieteen maisteri *Marjaana Kangas* tarkastelee väitöstutkimuksessaan luovaa ja leikillistä oppimista sekä sitä mahdollistavia oppimisympäristöjä. Keskeisenä tutkimuskohteena on Lappset Group Oy:ssä kehitetty leikillinen liikunta- ja

oppimisympäristö ja älykäs leikkikenttä, joka hyödyntää uuden ajan teknologiaa.

Luovat ja leikilliset oppimisympäristöt palvelevat monia oppimisen tavoitteita sekä pyrkivät vastaamaan tulevaisuuden oppimisympäristöille asetettuihin vaatimuksiin.

– Koulutyössä painottuvat nykyisin vielä kynä, paperi ja kuunteleminen, vaikka koulun ulkopuolella lapset käyttävät älykkeitä mediatyökaluja ja tuottavat tietoa yhteisöllisesti esimerkiksi internetissä ja virtuaalipeleissä, Kangas toteaa.

– Luovissa ja leikillisissä oppimisympäristöissä oppilaat tuottavat yhdessä tietoa ja sisältöjä luovan toiminnan ja leikin kautta sekä käyttämällä uudenlaisia teknologioita ja ympäristöjä. Tällaiset oppimisympäristöt edistävätkin monien nyky-yhteiskunnassa keskeisten taitojen kuten luovuuden, yhdessä tekemisen ja mediataitojen omaksumista, Kangas sanoo.

Luovat ja leikilliset oppimisympäristöt kiinnittävät erityistä huomiota juuri lasten hyvinvointiin mahdollistaessaan tunte-elämyksiä, uusien asioiden keksimistä sekä oppimista kehollisten leikkien kautta.

Kangas painottaa, että luovat ja leikilliset oppimisympäristöt eivät sulje pois perinteisiä luokkahuoneita ja totuttuja oppimisen tapoja.

– Oppiminen tapahtuu joustavasti erilaisissa muodollisissa ja epämuodollisissa ympäristöissä: luokkahuoneissa, ulkoleikkikentillä, luonnossa ja virtuaalitiloissa, tutkija kuvailee.

Tutkimuksessa rakennetun pedagogisen mallin avulla luovaa ja leikillistä oppimista voidaan soveltaa esi- ja perusopetuksen opetussuunnitelmiin.

– Se kuitenkin vaatii opetussuunnitelmilta nykyistä enemmän ajallista joustoa tiukkojen oppitunti–välitunti-jaottelujen sijaan sekä luovan ja leikillisen oppimisen sisällyttämistä oppiaineiden opetussuunnitelmiin. Myös opettajat tarvitsevat tukea uuden oppimismallin täysipainoiseen hyödyntämiseen, etenkin jos siihen yhdistetään uutta teknologiaa käsittäviä leikki- ja oppimisympäristöjä.

Kankaan väitöstutkimus sisältää viisi empiiristä osatutkimusta. Tutkimusaineisto on kerätty osana Lapin yliopiston

kasvatustieteiden tiedekunnan mediapedagogiikkakeskuksen Let's Play -hanketta.

Väitös 20.8.2010

Marjaana Kangas: *The School of the Future: Theoretical and Pedagogical Approaches for Creative and Playful Learning Environments*

Kestävä kehitys ei hidasta luonnonvarojen käyttöä

Yhteiskuntatieteiden maisteri *Stefan Walter* tarkastelee sosiologian alaan kuuluvassa yhteiskuntateoreettisessa väitöstutkimuksessaan luonnonvarojen hallinnan ja käytön rakenteita sekä taloudellisissa järjestelmissä esiintyviä erilaisia aikakäsityksiä.

Yhtenä esimerkkinä luonnonvaroihin perustuvasta taloudellis-yhteiskunnallisesta järjestelmästä tutkimuksessa käytetään Pohjois-Euroopan metsätaloutta. Tutkimuksen mukaan vallitseva politiikka edellyttää metsäteollisuudelta ja muilta luonnonvaroja hyödyntäviltä tahoilta kestävän kehityksen mukaisia investointeja ja jatkuvia innovaatioita. Tällöin vastakain asettuvat talouslogiikka, joka korostaa tuoton maksimoimista lyhyellä aikavälillä, sekä luonnon monimuotoisuudelle tärkeät pitkäkestoiset luonnon kiertokulut.

Tutkimus osoittaa, että yhteiskunnan eri osa-alueilla kautta aikojen ilmenneet erilaiset aikakäsitykset ja niiden välille syntyneet ristiriidat ovat johtaneet kehityksen jatkuvaan kiihtymiseen ja samalla lisänneet ekologisista riskeistä.

– Itse asiassa kehityksen jatkuva kiihtyminen on yhteiskuntien yleinen ja pysyvä piirre, jota luovat kaikki yhteiskuntaa rakentavat toimet, ei pelkästään talouspolitiikka. Kehityksen kiihtymistä ja ekologisista riskeistä ei tulisiakaan pelätä tai arvottaa niitä hyviksi tai pahoiksi, vaan nähdä ne osana yhteiskuntaa, Walter toteaa.

Kehityksen väistämätön kiihtyminen piirtää kestävän kehityksen yhteiskunnallisesta roolista uudenlaisen kuvan.

– Kestävän kehityksen kautta ei voida hidastaa luonnonvarojen käyttöä, sillä myös kestävän kehityksen mukaiset toimet

kiihdyttävät osaltaan yhteiskunnan erilaisia kehityskulkuja ja sisältävät ekologisia riskejä. Sen sijaan jos kehitystä halutaan hidastaa, olisi alettava ajatella tekojen seurauksia ilman sokeaa luottamusta kestävä kehityksen hyvää tuottavaan voimaan, Walter sanoo.

Tutkimuksessa sovelletaan laajasti *Niklas Luhmannin* sosiaalisten järjestelmien ja kybernetiikan teorioita, joiden pohjalle Walter rakentaa teoreettisen mallin, joka hahmottaa erilaisten mahdollisuuksien, valvonnan ja kehityksen merkitystä luonnonvarojen hallinnassa.

Stefan Walter on tehnyt väitöskirjansa Arktis-tutkijakoulussa, joka on Lapin yliopiston Arktisen keskuksen koordinoima valtakunnallinen, arktisiin kysymyksiin keskittynyt tutkijakoulu.

Väitös 20.8.2010

Stefan Walter: *Structural conditions of natural resource management – Understanding the roles of complexity, control and evolution in societal resource use*

Rajat ylittävä prostituutio

Yhteiskuntatieteiden maisteri *Pia Skaffarin* väitöstutkimuksessa tarkastellaan Murmanskin alueelta Pohjois-Suomeen, -Ruotsiin ja -Norjaan suuntautuvaa liikkuva prostituutiota sekä Murmanskissa paikallisesti harjoitettavaa prostituutiota.

Tutkimuksen mukaan prostituution harjoittaminen ilmenee naisten kokemuksissa ristiriitaisena.

– Prostituutiossa ovat läsnä kokemukselliset, moraaliset, lainsäädännölliset ja yhteiskunnalliset ristiriidat. Siinä tiivistyvät laittoman ja laillisen välinen tasapainoilu, suhde yhteiskuntaan ja viranomaisiin, suhteet läheisiin, eettis-moraaliset ulottuvuudet sekä prostituution aiheuttamat emotionaaliset ristiriidat, joiden kanssa naiset käyvät kamppailua, Skaffari sanoo.

Prostituution riskit ilmenevät naisten kokemuksissa lisääntyvinä fyysisinä, psyykkisinä, moraalisinä, emotionaalisinä ja lainsäädännöllisinä ristiriitoina. Riskejä

aiheuttavat yksilölliset tekijät, prostituution toimintaympäristö sekä erilaiset ulkopuolelta tulevat uhat.

– Toisaalta tutkitut naiset kokivat prostituution miellyttävinä asiakkaina, tunteisuhteina, tyydyttävinä seksikokemuksina sekä taloudellisenä toimeentulona. Myönteisillä kokemuksilla on kuitenkin huomattavasti vähäisempi merkitys kuin rahalla, joka on suurin toimintaan motivoiva tekijä.

Tutkitut naiset olivat kaikki ryhtyneet tietoisesti ja omasta tahdostaan myymään seksiä. He eivät pitäneet itseään uhreina.

– Juridisesti kyse on siis naisten itsensä tekemistä ratkaisuista, Skaffari korostaa.

Yksilöllisten tekijöiden lisäksi prostituutioon hakeutumiseen vaikuttavat yhteiskunnalliset ja paikalliset tekijät.

– Prostituutio tarjoaa naisille vaihtoehdon tilanteessa, johon yhteiskunta ei pysty tarjoamaan ratkaisua. Prostituution harjoittaminen joko täydentää toimeentuloa tai toimii toimeentulon ainoana lähteenä. Prostituutio mahdollisti mm. asuntolainojen, vuokratien, lasten opiskelukustannusten tai muiden laskujen maksamisen, Skaffari sanoo.

Skaffarin tutkimusaineisto koostuu seitsemäntoista naisen haastatteluista sekä havainnointiaineistosta, joka hän on kerännyt Murmanskin alueella vuosina 2004–2008. Tutkimus sijoittuu sosiaalityön opialaan.

Väitös 28.8.2010

Pia Skaffari: *Rajat ylittävä prostituutio – Tutkimus naisten kokemuksista pohjoisen itäprostituutiossa*

Saamelaisten ikämiesten tukipilarit

Terveystieteiden tohtori *Raija Seppäsen* väitöstutkimuksessa etsitään vastausta kysymyksiin, millainen on Pohjois-Lapissa asuvien saamelaisten ikämiesten elämänhallinta, mitkä elämänhallinnan tekijät painottuvat saamelaisten ikämiesten elämänselämyksessä ja miten maantieteel-

linen, sosiokulttuurinen ja historiallinen kasvu- ja asuinympäristö suuntaavat elämänhallintaa.

– Tutkimuksessa nousee esille mm. yhteisödiplomaatin, perinteensiirtäjän ja lohensoutajan elämäntarinat ja heidän elämänhallintansa lapsena, työikäisenä ja eläkeläisenä. Luonnonläheisyys, saamen kieli ja saamelainen elämäntapa sekä kristillinen elämänote muodostivat miesten arvope- rustan koko elämänselämyksen ajan, ja arvope- rusta lujittui entisestään miesten vanhetessa, Seppäsen tarkentaa.

Elämänhallinta näyttäytyi sosiokulttuurisesti syvenevänä jatkumona: pohjoislappilaisena poikana, työikäisenä ja eläkeläismiehenä.

– Koti ja työ olivat keskeisiä elämänhallinnan tekijöitä miehille läpi elämän. Pojat omaksuivat erämaatalokodeissaan luontaiselinkeinotaidot erityisesti isän opastusmallin mukaisesti. Lapsuudesta alkaen miehet osallistuivat voimiensa mukaisesti elannon hankintaan kalastamalla, metsästäällä ja marjastamalla. Työiässä miehet työskentelivät maa- ja metsätaloudessa sekä palvelualoilla. Tällöin he aktivoituivat myös asuinyhteisönsä päätöksentekijöiksi.

Lapsena miesten koulunkäyntimahdollisuudet olivat olleet niukat ja suomenkielinen opetus oli tuottanut pulmia perusasioiden omaksumiselle. Eläkeläismiesten mukaan elämänselämyksensä jatkuu kaikesta huolimatta aina ”kahteen keppiin asti” eli vielä silloinkin kun he tarvitsevat tukea arjen askareissa.

Tutkimustuloksista nousi esille oppipol- jasta mestariksi -malli, joka perustuu kulttuurisiin, kognitiivisiin, psyykkisiin, fyysisiin ja sosiaalisiin voimavaroihin. Mallia voidaan soveltaa kehitettäessä ja arvioitaessa ohjaus- ja neuvontamenetelmiä ikäntyvien terveyttä edistävissä ohjauksessa ja yleensä aikuisten täydennys- ja oppisopimuskoulutusta kehitettäessä.

Väitös 3.9.2010

Raija Seppänen: *Ikänsä elä, ikänsä opi, oppimatta kuole Saamelaisten ikämiesten elämänhallinnan muistelukset Pohjois-Lapissa*

Uteliaisuus vetää politiikkaan

Rovaniemeläisellä *Liisa Ansalalla* on jo paljon kokemusta politiikasta, vaikka ikää on vasta 25 vuotta. Lapin yliopistossa kasvatustieteitä opiskeleva Ansala meni kymmenen vuotta sitten mukaan nuorisovaltuuston toimintaan ja sen jälkeen luottamustehtävien määrä on kasvanut rutkasti.

Ansala lähti mukaan politiikkaan silkasta mielenkiinnosta. Hän ajatteli jo varhain, että asiat eivät muutu itsestään, vaan niille on tehtävä jotain.

– Kun on huomannut, että omille ajatuksille on paikka ja on pystynyt vaikuttamaan, se kannustaa jatkamaan. Politiikassa asiat tapahtuvat hitaasti, joten pitää olla peräänantamaton.

Opiskelijapolitiikkaan Ansala lähti mukaan vuonna 2005. Hän on pitänyt opinnoistaan kolme välivuotta, jotka ovat kuluneet luottamustehtävien hoidossa. Ansala on ollut Lapin yliopiston ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtaja, Suomen ylioppilaskuntien liiton hallituksessa sekä Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan koulutuspoliittinen sihteeri.

– Hommissa oli ehkä parasta niiden täysipäiväisyys. Työstä sai pienen palkkion ja pystyi perehtymään asiaan paljon syvemmin mitä opintojen ohessa olisi ollut mahdollista.

Opiskelijapolitiikan lisäksi kunnallispolitiikka on haukannut osan Ansalan ajasta vuodesta 2004 alkaen. Keskusta oli luonnollinen valinta puolueeksi, mutta muitakin vaihtoehtoja hän pohti.

Vielä hän ei ole joutunut kieltäytymään tarjotuista toimista.

– Ahne on väärä sana, mutta olen kiinnostunut monista asioista ja haluan olla mukana kaikessa mahdollisessa. Perheettömälle politiikkaan panostaminen onnistuu paremmin.

Ansalan mukaan politiikka vie usein enemmän aikaa kuin harrastukset keskimäärin. Asioihin pitää perehtyä, että tietää, mistä päättää.

– Yliopistokoulutus on antanut näkemystä yhteiskuntaan. Politiikassa puolestaan pääsee tarkastelemaan yhteiskuntaa monipuolisesti, Ansala kokee.

Ansalan mukaan monet opiskeluun liittyvät asiat ylittävät puoluerajat, joten opiskelijapolitiikassa päätöksenteko voi olla hyvin yksimielistä. Puoluepolitiikkaa näkyy edustajistovaaleissa ja Suomen ylioppilaskuntien liitossa, jonka hallitukseen puolueet asettavat omat ehdokkaansa.

Poliittisissa ympyröissä Ansala on välillä saanut kuulla olevansa liian nuori tiettyihin tehtäviin.

– Joskus olen ollut itekin samaa mieltä. Asioihin pitää ensin perehtyä, ennen kuin ottaa liian vastuullisia tehtäviä.

Välillä toiset eivät suhtaudu sanomisiin vakavasti, toisinaan taas huomaa olevansa kiintiönuori ja -nainen jossakin tehtävässä. Ansalan mukaan nuoria pitää saada enemmän mukaan vaikuttamaan asioihin.

– Ehkä silloin tehdään myös tuoreempia päätöksiä, niin provosoivalta kuin se kuulostaakin.

Ansala aikoo valmistua joulukuksi. Sen jälkeen edessä on ensimmäisen niin sanotusti oikean työpaikan etsiminen, mieluusti Lapista.

Hän epäilee, että opiskelijapolitiikasta luopuminen kirpaisee. Toisaalta se on vaihe elämässä, johon ei voi jäädä.

– En vaihtaisi pois aikaa opiskelijapolitiikassa, tämä on ollut mainio mahdollisuus oppia.

Kuka?

- Liisa Ansala on kotoisin Rovaniemen Muurolasta.
- Aloitti opinnot Lapin yliopistossa kasvatustieteiden tiedekunnassa vuonna 2004.
- Valmistelee parhaillaan graduaan yliopistojen laadunvarmistuksesta.
- Ansalalla on luottamustoimia muun muassa Lapin liiton valtuustossa ja hallituksessa, Rovaniemen kaupunginvaltuustossa ja Kuntasuunnittelun Oy:n neuvottelukunnassa.
- Hän on Lapin yliopiston hallituksen jäsen ja Keskustan Lapin piirin varapuheenjohtaja.

Julkaisut

www.ulapland.fi/julkaisut
Tilaukset: julkaisu@ulapland.fi

Saamelaisten asema 2010-luvun Suomessa

Professori Kai Kokon toimittamassa *Kysymyksiä saamelaisten oikeusasemasta* -julkaisussa tarkastellaan saamelaisten asemaa 2010-luvun Suomessa kansainvälisen oikeuden, perusoikeuksien sekä saamelaiskulttuurin ja perinteisten elinkeinojen suojan näkökulmista.

Julkaisussa vertaillaan Suomen saamelaisten oikeusasemaa suhteessa Norjaan, Ruotsiin ja Venäjään. Julkaisussa pohditaan muun muassa syrjintää koskevia kanteluita ja porolaidunmetsien käyttöä koskevien riitojen sopimista. Julkaisussa nousee esille useita saamelaiskulttuurin suojaan liittyviä lainsäädännön muuttamistarpeita sekä uusia oikeudellisia näkökulmia keskusteluun saamelaisten oikeudesta maahan ja vesiin.

Julkaisussa kirjoittavat oikeustieteen ylioppilas Antti Aikio, oikeusministeri Tiina Brax, jatko-opiskelija Heikki Hyvärinen, tutkija Tanja Joona, professori Juha Karhu, tutkimusprofessori Timo Koivurova, professori Kai T. Kokko, professori Matti Niemivuo, oikeustieteen ylioppilas Piia Nuorgam, lehtori Leif Rantala, tutkimusammanuenssi Øyvind Ravna, vähemmistövaltuutettu Johanna Suurpää ja dosentti Eivind Torp.

Nuorten kokemuksia toiseudesta

Yhteiskuntatieteiden maisteri Katriina Loposen lisensiaatin tutkimuksessa keskitytään vaikeassa työttömyysilanteessa olevien nuorten työelämäkokemuksiin ja niille annettuihin merkitseviin toiseuden suunnasta.

Toiseudella tutkimuksessa tarkoitetaan palvelujärjestelmän palvelunkäyttäjään liittämää "ilman olemisen näkökulmaa". Toisena keskeisenä käsitteenä tutkimuksessa käytetään kanattelevan ympäristön käsitettä.

Tutkimuksessa peilataan nuorten aikuisten kokemuksia vallitsevaan yhteiskunnalliseen puhekäytäntöön kolmen teeman avulla: koulutus- ja työura, työmarkkina-aseman määrittely ja paikka yhteiskunnassa. Tutkimustulok-

sisssa tulee selvästi esille nuorten aikuisten puheen ja vallitsevan yhteiskunnallisen puheen välinen jännite.

– Palvelujärjestelmässä ei ehditä pohtia nuorille merkityksellisiä ihmisenä olemisen ja elämän tarkoituksen kysymyksiä. Nuoret pitävät työttömyyttä omista puutteistaan johtuvina, ja kynnys hakea apua nousee, Loponen sanoo.

Työvoiman palvelukeskus ei näytä tuoneen ratkaisua työllistymis- ja kuntoutusjärjestelmän aukkoja.

– Tutkimustuloksissa tulee esille, että työllistymisen ensisijaisuutta korostava palvelujärjestelmä on kyllä tunnistanut useimmat nuoret erityistä tukea tarvitseviksi, mutta se ei ole hyödyntänyt luokitteluaan vaan palauttanut

nuoret peruspalveluihin. Ne ovat kuitenkin tutkimuksen nuorille riittämättömiä.

Nuoret haastavat vastapuheellaan instituutioita kohtaamaan oman tarinansa, vaikka se ei olisikaan mallitarina. Odotus yhteiskunnalle on olla koulussa, työssä ja arjessa muiden joukossa omanäköisenä ja omin edellytyksin. Nuoret eivät puhu itsestään syrjäytyneinä.

– Taiteellisen ajatteluun perustuva toiminta voisi antaa rakennusaineita, joiden varassa lapsen tai nuoren aikuisen taidon ominaislaatu tulisi tunnistetuksi, ja hän voisi kehittyä omin edellytystensä mukaisesti, Loponen sanoo.

Tutkimus paikantuu – vastapainona viralliselle tiedolle – toisen tiedon tavoitteluun. Tutkimuksessa nuoret ovat ensisijaisia tiedon tuottajia ja tietäjiä.

Loponen Katriina: *Palvelujen kynnyksellä. Nuorten aikuisen kokemuksia työelämän toiseudesta.*

Tiedon louhintaa

Hallintotieteen professorit Antti Syväjärvi ja Jari Stenvall ovat toimittaneet kirjan tiedon louhinnasta. Syväjärven ja Stenvallin toimittamassa *Data Mining in Public and Private Sectors: Organizational and Government Applications* -kirjassa tutkijat 16 maasta ja yliopistoista ympäri maailmaa käsittelevät julkisen ja yksityisen sektorin tiedon louhintaa ja sen merkitystä organisaatioille ja niiden johtamiselle.

– Tiedon louhinnalla organisaatioiden hallinnossa tarkoitetaan organisaation toiminnalle merkityksellisen tiedon esille kaivamista eli usein tuntemattomasta tai vaikeasti hallittavasta tietomassasta tehdään näkyvää ja käytettävää. "Louhittua" tietoa voidaan luokitella ja klusteroida esimerkiksi innovatiivisen johtamisen ja toisaalta päätöksenteon perustaksi, Syväjärvi toteaa.

Tarpeet luoda, kerätä, hyödyntää ja hallita tietoa julkisten ja yksityisten organisaatioiden toiminnassa ovat kasvaneet räjähdysmäisesti. Tiedon louhinnasta on tullut keskeinen tekijä menestyvälle organisaatiotoiminnalle yhä

kompleksisemmassa toimintaympäristössä. Hyvin louhittu ja tosiasialliseen näyttöön perustuva tieto on keskeinen voimavara organisaatioille, jolloin myös hallinnon kyvykkyys toimia tiedon kanssa korostuu.

Kirjassa käsitellään tiedon louhinnan suhdetta muun muassa hallintoon ja johtamiseen, tiedon yksityisyyteen ja turvaan sekä organisaatioiden ennakointiin ja varautumiseen. Huomiota kiinnitetään myös erilaisiin sovelluksiin ja lähestymistapoihin organisaatioiden tulevaisuuden suunnittelussa. Kirjoittajia on mukana 40 ja kirjan on kustantanut IGI Global.

Pottuvoita ja banaanipuita

Päivi Rantalan ja Veera Kinnusen toimittama *Pottuvoita ja banaanipuita* kuvaa muistojen, kokemusten ja tunteiden kautta pohjoista arjen historiaa. Teos on nautittavaa luettavaa kaikille paikallisesta elämäntavasta ja kulttuurista kiinnostuneille.

Kirjan nimellä tekijät korostavat pohjoisen monenkirjavuutta ja yllätyksellisyyttä. Vaikka pohjoisen todellisuuteen olennaisesti kuuluvatkin pottuvoi, rieska, porotokat ja nietokset, saattaa Kemijärveltä yllättäen löytyä banaanipuita ja viinirypäleterttuja tai Pelkosenniemeltä filosofiakerhoa pyörittävä kosmopoliitti maatalonemäntä.

Antologia osallistuu omalta osaltaan 1990-luvun lopulla voimistuneeseen keskusteluun, jonka tarkoituksena on moniäänistää pohjoisuuden tulkintoja ja purkaa yksiulotteisia, eksotisoivia kuvia pohjoisesta. Pohjoisen alueen tavallista, arkista elämää on tutkittu valitettavan vähän, ja etenkin julkisuudessa pohjoisen alueen tutkimus pelkistyy usein saamelaitutkimukseksi tai arktisen alueen tutkimukseksi. Tässäkin mielessä antologia sitoutuu Lapin yliopistossa tehtyyn kulttuurihistorialliseen keskusteluun ja tutkimusperinteesseen, joka pyrkii purkamaan stereotyyppioita.

Teoksessa kirjoittavat *Irja-Kaisa Lakkala*, *Veera Kinnunen*, *Marjatta Hildén*, *Kaisa-Maria Pel-*

tokorpi, *Päivi Rantala*, *Hannu Paloniemi*, *Annika Rapo* ja *Eero Perunka*. Useimmat kirjan kirjoittajista ovat kotoisin Lapista, ja kaikki työskentelevät tai opiskelevat Lapin yliopistossa.

Kirjan on kustantanut Lapin yliopistokustannus.

Perhekuntoutus puntarissa

Lapin yliopisto ja Kuntoutussäätiö toteuttivat perhekuntoutuksen kehittämishankkeen ulkoisen arvioinnin, jonka tavoitteena oli tutkia, miten kuntoutusinterventio muutti lasten tilannetta. Perhekuntoutukseen osallistui vuosina 2005–2008 yhteensä 1 514 lasta ja nuorta perheineen kahdessatoista eri perhekuntoutushankkeessa.

Vanhempien arvioiden perusteella lasten oireet vähenivät lähes kahdella kolmesta, pysyivät ennallaan viidesosalla ja lisääntyivät vajaa viidenneksellä. Lapset hyötyivät yksilö- ja perhepainotteisesta kuntoutuksesta ja vanhemmat perheterapeuttisesti ja ryhmätoimintaan painottuneesta kuntoutuksesta. Lähipiiristä saatu apu lisäsi vanhempien voimavaroja. Lasta auttoi myös se, että vanhemmat saivat kuntoutuksesta voimavaroja.

Koska perhekuntoutuksen toimintamuodot ennustivat eri tavalla vanhempien ja lasten saamaa apua, olisi kuntoutuksessa hyödynnettävä erilaisia työtapoja, perheen kohtaamista yksikkönä, vertaisryhmiä sekä työskentelyä erilaisissa kokoonpanoissa (lapsi, vanhemmat, perhe, verkosto), tutkimuksessa todetaan.

Tutkimuksessa todetaan myös, että olisi tärkeää koota kuntoutuskokonaisuus perheen tarpeita vastaavaksi. Nykyisten perhekuntoutusmuotojen yhtenäistäminen ja yhteinen kehittäminen perheiden sosiaalityön, yksilökuntoutuksen ja perhepolitiikan kanssa on välttämätöntä.

Linnakangas, R., Lehtoranta, P., Järvikoski, A., Suikkanen, A. *Perhekuntoutus puntarissa. Kelan psykiatrisen perhekuntoutuksen kehittämishankkeen arviointi.*

Ihmistyminen – Suhteisuusteoreettisia punoksia

Ihmistyminen. Suhteisuusteoreettisia punoksia -kirjan kirjoittajia yhdistää filosofis-psykologinen, kokemuksellisuutta korostava näkökulma ihmiseen. Kirjan houkuttaa lukijoita tunnistamaan oman elämänsä keskeisiä suhteita ja käymään elämän taitoa virittäviä keskusteluja itsensä ja toisten kanssa.

Kirjoittajia kiehtoi *Aristoteleen* ajatus, jonka mukaan polis kasvattaa myönteisellä tavalla ihmiseksi. Se herätti kirjoittajat kysymään, mitkä ovat ihmistymisen edellytykset 2000-luvun Suomessa.

Olimme yhtä mieltä siitä, että ihmisen tuleminen ja kehittyminen toteutuvat suhteina ja suhteissa. Se tarkoittaa, että yksin sinä, minä ja hän ovat ehkä jotakin, mutta eivät varsinaisesti ihmisiä, kirjoittajat sanovat.

Monien ajatuskokeiden jälkeen kirjoittajat päätyivät suhteisen elämän käsitteeseen.

Ihmisolennon suhteisuus ja sen mukainen suhteissa toteutuva ihmistyminen, ihmisenä kasvaminen, on näkemyksemme ihmisen perusolemuksesta, kirjoittajat toteavat.

Seuraavaksi kirjoittavat pohtivat, mitä ovat keskeisimmät asiat, joihin suhteessa eläen nykyihminen tulee ihmiseksi – ainakin Suomessa. Kirjoittajat päätyivät kuuteen punokseen, joita ovat lähi-ihmissuhteet, osallistuminen, luonto, taide, uskonto ja globalisaatio.

Kirjassa kirjoittavat psykologian professori *Juha Perttula*, psykologian ja sosiaalipsykologian lehtori *Asser Pietiläinen*, filosofian yliopisto-opettaja *Toivo Salonen*, tehostetun ja erityisen tuen kehittämistoiminnan koordinaattori *Emma Sorjonen* ja psykologian yliopisto-opettaja *Virpi Tökkäri*.

Kirjan on julkaissut Lapin yliopistokustannus.

Lyhyesti

Arktista yhteistyötä

Arktinen yliopisto ja Monacon ruhtinas Albert II:n säätiö ovat allekirjoittaneet yhteistyösopimuksen, jolla pyritään vahvistamaan pohjoisen ja arktisen tutkimuksen, koulutuksen ja ympäristönsuojelun edellytyksiä.

Sopimuksella Arktinen yliopisto ja Monacon ruhtinas Albert II:n säätiö pyrkivät muun muassa lisäämään ymmärrystä pohjoisista ympäristökysymyksistä, kohentamaan arktisten kansojen koulutusta ja tutkimusvalmiuksia sekä välittämään arktisten kansojen tietoa ilmastonmuutoksesta ja siihen sopeutumisesta alueille, jotka kohtaavat ilmastonmuutoksen vaikutuksia. Lisäksi tutkitaan mahdollisuutta luoda eteläisellä pallonpuoliskolla asuville opiskelijoille suunnattu stipendi-ohjelma, jonka kautta tuettaisiin heidän opiskeluaan Arktisen yliopiston jäsenyliopistoissa.

Sopimuksen allekirjoittivat Arktisen yliopiston rehtori *Lars Kullerud* (kuvassa keskellä) ja Monacon ruhtinas Albert II:n säätiön varapuheenjohtaja ja pääsihteeriksi *Bernard Fautrier* (vas.). Oslossa 8. kesäkuuta 2010. Allekirjoitustilaisuudessa olivat läsnä myös Monacon ruhtinas *Albert II* (toinen vas.) ja Lapin yliopiston rehtori *Mauri Ylä-Kotola* (toinen oik.), jotka keskustelivat erilaisista yhteistyömuodoista Arktisen yliopiston puitteissa.

Arktinen yliopisto (UArctic) on yli 120 pohjoisen ja arktisen yliopiston, korkeakoulun ja muun organisaation yhteistyöverkosto, joka edistää jäsentensä koulutus- ja tutkimusyhteistyötä ja pohjoista osaamista. UArcticin kansainvälinen sihteeristö toimii Lapin yliopistossa.

Valokuva: Scott Forrest

Jari Stenvall oikeusministeriön nimeämään toimikuntaan

Hallintotieteen professori *Jari Stenvall* on nimetty pysyväksi asiantuntijaksi oikeusministeriön nimeämään hovi- ja hallinto-oikeusverkoston kehittämistä suunnittelevaan toimikuntaan.

Toimikunnan tehtävänä on laatia ehdotus hovi- ja hallinto-oikeusverkoston kehittämiseksi. Toimikunta arvioi mm. hovi- ja hallinto-oikeuksien sijaintipaikkakunnat.

Toimikunnan puheenjohtajana toimii korkeimman oikeuden presidentti emeritus *Leif Sevón*. Toimikunnan pysyvinä asiantuntijoina toimivat johtava lakimies *Heikki Harjula*, professori *Jari Stenvall* ja yliasiamies *Timo Rabinä*.

Kyösti Kurtakko yliopistokollegion puheenjohtajaksi

Kasvatustieteiden tiedekunnan dekaani, professori *Kyösti Kurtakko* on valittu Lapin yliopistokollegion puheenjohtajaksi 31. elokuuta 2010 pidetyssä järjestäytymiskokouksessa. Varapuheenjohtajaksi kollegio valitsi opiskelija *Mari Mäen*.

Yliopistokollegion toimikausi on 1.1.2010–31.12.2013 (opiskelijajäsenet 1.1.2010–31.12.2011).

Yliopistokollegio valitsi Lapin yliopiston tilintarkastusyhteisöksi PricewaterhouseCoopers Oy:n. Suomessa PwC Oy:n palveluksessa on lähes 720 henkilöä, ja sen tilintarkastusasiakaina on 34 prosenttia Suomessa listatuista pörssiyrityksistä ja lähes kolmasosa Suomen 500 suurimmasta yrityksestä. Yliopistoasiakaita PwC:llä on Lapin yliopiston lisäksi muun muassa Oulun ja Helsingin yliopistot.

Lapin yliopistossa **Suomen tyytyväisimmät opiskelijat**

YTHS:n tekemän uusimman terveyskyselyn mukaan Lapin yliopiston opiskelijat ovat Suomen yliopisto-opiskelijoista eniten kiinnostuneita omasta alastaan ja opinnoistaan ja he ovat saaneet parhaiten otteen opinnoistaan.

Kysyttäessä opiskelijoiden innostusta omasta alasta ja opinnoista Lapin yliopisto pärjasi parhaiten koko maassa. Lapin yliopiston opiskelijat pärjäsivät maassa parhaiten myös, kun heiltä kysyttiin sitä, miten he ovat saaneet otteen opinnoistaan.

YTHS:n terveyspalvelupäällikkö *Hanna Kari* arvioi, että Lapin yliopistossa on hyviä käytäntöjä, joita soisi levitettävän myös muualle Suomeen.

– Lisäksi Lapin yliopistoon näyttää valikoituvan opintoihin sitoutuneita opiskelijoita, Kari lisää.

Lapin yliopistossa opiskelusta ja opetuksesta vastaavan vararehtori *Kaarina Määttä*n mukaan pienessä yliopistossa ei tarvitse pelätä hukkumista massaluentojen sekaan.

– Opiskelija- ja opettajatuutorit selvittävät opiskelijoille heti ensimmäisinä päivinä, mikä on yliopisto ja yliopistollinen opiskelu. Lisäksi selvitetään, kuka auttaa, neuvoa ja opastaa, kun eteen tulee pulmatilanteita opintojen aikana. Lapin yliopistossa jokaiselle opiskelijalle laaditaan henkilökohtainen opintosuunnitelma ja opiskelijan opintopolkua seurataan vielä valmistumisen jälkeenkin, Määttä sanoo.

– Lappi tunnetaan leppoisasta elämänmenosta ja siitä, että ihmiset ovat välittömiä ja heihin on helppo tutustua. Myös Lapin yliopiston etuna on pienuus ja sen myötä kanssakäymisen helppous ja välittömyys. Toisaalta meillä on tarjota opiskelijoille modernit tilat, huipputeknologia ja kansainvälisyys. Lisäksi Lapissa on paljon erilaisia harrastusmahdollisuuksia ja ne on helposti tavoitettavissa. Kaikki tiedekunnat ovat saman katon alla ja pisteenä iin päällä Rovaniemellä matkat taittavat helposti pyöräillen, Määttä listaa.

551 uutta opiskelijaa

Lapin yliopistossa aloittaa tänä syksynä opintonsa 551 uutta opiskelijaa. Uusista oikeustieteiden opiskelijoista 62 prosenttia, taiteiden opiskelijoista 60 prosenttia, kasvatustieteiden opiskelijoista 42 prosenttia ja yhteiskuntatieteiden opiskelijoista 34 prosenttia tulee Pohjois-Suomen ulkopuolelta. Lääneittäin uudet opiskelijat jakaantuvat seuraavasti: Lappi 31 %, Oulu 22 %, Etelä-Suomi 21 %, Länsi-Suomi 18 % ja Itä-Suomi 8 %.

Naisten osuus uusista opiskelijoista jakaantuu tiedekunnittain seuraavasti: kasvatustieteiden tiedekunta 81 %, taiteiden tiedekunta 72 %, yhteiskuntatieteiden tiedekunta 74 % ja oikeustieteiden tiedekunta 62 %.

Lapin yliopiston uusista opiskelijoista 91 prosenttia on ylioppilaita, joista tämän kevään ylioppilaita 22 prosenttia. Yli puolet aloittavista

ta on 19–21-vuotiaita. Aloittajista nuorimmat ovat taiteiden opiskelijoita ja vanhimmat yhteiskuntatieteiden opiskelijoita.

Opiskelupaikan sai kasvatustieteiden tiedekunnassa 17,5 prosenttia, taiteiden tiedekunnassa 23 prosenttia, yhteiskuntatieteiden tiedekunnassa 33,5 prosenttia ja oikeustieteiden tiedekunnassa 28 prosenttia valintakokeisiin osallistuneista.

Lapin yliopisto on ollut jo pitkään merkittävä kansallinen kouluttaja. Yliopisto on kouluttanut lähes joka kolmannen maan taidetieteiden alan yliopistokoulutetuista, lähes joka neljännen maan juristeista sekä kahdeksan prosenttia yhteiskuntatieteellisen alan ja reilut kuusi prosenttia kasvatustieteellisen alan yliopistotason koulutuksen suorittaneista.

Juhani Tuominen: Kucük sema 2007 (yksityiskohta).

Timo Jokelan näyttely Skotlannissa

Professori, kuvataiteilija *Timo Jokelan* näyttely Northern Traces on esillä Tweedaldalen museossa Peeblesissä 22.9. – 2.10. 2010.

Näyttely koostuu pääosin pohjoisissa maisemissa ja yhteisöissä toteutettujen lumi- ja jääinstallaatioiden valokuvadokumenteista, luonnoksista, piirroksista, maalauksista sekä teosten syntyprosesseja esittelevistä kollaa-seista. Näyttelyssä esillä olevat teokset ovat syntyneet pääosin Pohjois-Skandinaviassa ja Kuolan niemimaalla. Mukana on myös Alpeilla, Venäjän Kaukoidässä ja Pohjois-Kiinassa toteutettuja teoksia.

Jokelan teosten perustana on perehtyminen teosten toteutuspaikkojen sosio-kulttuurisiin taustoihin. Siksi Jokelan taide usein heijastelee paitsi maiseman esteettisiä ulottuvuuksia myös pohjoisiin sijoituspaikkoihin liittyviä kulttuurisia, sosiaalisia, etnisiä, poliittisia ja jopa mytologisia ulottuvuuksia.

Näyttelyssä esitellään myös muutamia Jokelan ohjaamia yliopiston kuvataidekasvatukseen liittyviä projekteja. Näyttelyn ohkeen liittyy lukuisia tapaamisia ja yhteistyön suunnittelua skotlantilaisten partnereiden kanssa. Tapaamisia on koordinoanut soveltavan kuvataiteen professori *Glen Coutts*.

Näyttelyn on kuratoinut *Laura Hamilton*, Collins Gallery, Glasgow, ja sitä on tukenut Scotland Arts ja Strathclyden yliopisto.

Juhani Tuomisen näyttely Rovaniemen taidemuseossa

Kuvataiteen professori *Juhani Tuomisen* näyttely Odotushuoneita avaa Rovaniemen taidemuseon syksyn näyttelytarjonnan. Näyttely on esillä Rovaniemen taidemuseossa 7.11.2010 asti.

Näyttelyn nimi viittaa turkkilaiseen hautahuoneeseen türbeen, jonka arkkitehtonisia ja emotionaalisia interiöörejä, väri- ja valomaailmaa sekä historiallisia merkityksiä Tuominen on tutkinut ja tulkinnut maalauksissaan. Myös suufilaisella Sema-riitillä ja ottomaanijajan sakraalilla musiikilla on ollut vahva vaikutus Tuomisen maalausten rytmiiikkaan ja rakenteeseen.

Juhani Tuomisen ja Istanbulin suhde on koutunut nyt neljännesvuosisadan ajan. Vuosi-

en kuluessa kaupungista on tullut hänen taiteensa aiheenantaja ja viittaussuhde. Kyse ei ole vain yksinkertaisesti paikoista, teemoista tai sisällön elementeistä. Istanbul on merkinnyt Juhani Tuomiselle myös paluuta aiheeseen maalauksen ehtona.

Näyttely on ollut esillä vuoden 2010 Euroopan kulttuuripääkaupungissa Istanbulissa Milli Reasürans -galleriassa toukokuussa 2010. Näyttelyyn liittyy kolmikielisen katalogi (turkiksi, englanniksi ja suomeksi) *Bekleme odasi – Waiting rooms – Odotushuoneita*, joka julkaistiin Istanbulin näyttelyn yhteydessä.

Osa Maria Huhmarniemen Muukalaisvaeltaja-valokuvasarjasta.

Taiteiden tiedekunnan 20-vuotisnäyttely

Taiteiden tiedekunnan 20-vuotisnäyttelyssä katsotaan menneeseen ja suunnataan tulevaan. Näyttely on esillä Lapin yliopiston gallerioissa 7.10.2010 asti.

Taiteiden tiedekunnan 20-vuotisnäyttely Katsauksia menneeseen ja suunnistuksia tulevaan esittelee tiedekunnasta valmistuneiden taiteen maistereiden moninaista ja monipuolistä taiteen ja taideteollisen alan osaamista. Esillä on muun muassa tekstiilejä, vaatteita, asusteita sekä kodin arkisia esineitä, kuten laseja, pyyhkeitä, urheiluvälineitä ja erilaisia sisustustuotteita. Mukana on myös kuvataidetta eri muodoissaan, dokumenttielokuvaa, multimediaa sekä erilaisia graafisen suunnittelun tuotteita.

Lapin yliopiston taiteiden tiedekunta aloitti toimintansa syksyllä 1990 kuvataidekasvatuksen koulutusohjelmalla. Vuosien varrella koulutusohjelmien tarjonta laajeni audiovisuaaliseen mediakulttuuriin vuonna 1992, teollisen

muotoiluun vuonna 1994, tekstiili- ja vaate-sualaan vuonna 1996 ja graafiseen suunnitteluun vuonna 2002. Tiedekunnasta on näinä vuosina valmistunut yli 900 taiteen maisteria ja parikymmentä tohtoria.

Lapin yliopiston taiteiden tiedekunnan galleriat Valo, Katve, Kajo, Kilo ja Lyhty

Yliopistonkatu 8, Rovaniemi
Avoimna yliopiston aukioloaikoina:
Ma–pe klo 8–19.15 (Galleria Kilo klo 8–18)
La klo 8.30–14.30, su suljettu

Huhmarniemi Itävallassa

Kuvataidekasvatuksen lehtori *Maria Huhmarniemi* osallistui Alpeilla Länsi-Itävallassa kaksi-viikkoiseen Silvretta-Ateljee-taiteilijasymposiumiin 14.–28. elokuuta 2010. Tapahtumaan kutsutaan joka toinen vuosi kymmenen kansainvälistä taiteilijaa.

Huhmarniemi toteutti symposiumissa Muukalaisvaeltaja-valokuvasarjan. Sen taustalla ovat Itävallan alppimaisemiin ja huiveihin liittyvät poliittiset ja symboliset merkitykset.

– Huivit, joita kuljetin mukanani, johdattivat katsomaan maisemaa uusista näkökulmista. Kiinnitin huivit nykyaikaisiin vaellussauvoihin ja asetin ne paikkoihin, joissa niiden värit, kuviinnit tai muodot suhteutuvat vuoropuheluun ympäröivän Alppimaiseman kanssa, Huhmarniemi sanoo.

Osa Muukalaisvaeltaja-sarjan valokuvista on esillä taiteiden tiedekunnan 20-vuotisjuhlanäyttelyssä.

Keskiyön paahtava helle kertoo dementoituneen Aatoksen (Antti Alftan) ja hänen pojanpoikansa Aapon (Antti Koivisto) yhteisistä kalareissuista.

Opiskelijoiden elokuva palkittiin

Lapin yliopiston opiskelijoiden elokuva *Keskiyön paahtava helle* kahmi palkintoja Blue Sea Film Festivaaleilla Raumalla.

Kai Tuomolan käsikirjoittama ja ohjaama elokuva voitti lyhytelokuvakilpailun opiskelijasarjan pääpalkinnon. Lisäksi Tuomola palkittiin koko kilpailun parhaana ohjaajana Golden Baltic Herring -palkinnolla.

Tuomariston mielestä Kai Tuomolan elokuva on runollinen ja kaunis kuvaus Alzheimerin tautia sairastavan isoisän ja hänen pojanpoikansa suhteesta. Elokuvaa on kuvattu Rovaniemen ympäristössä viime syksynä.

Elokuvan työryhmässä olivat mukana myös audiovisuaalisen median opiskelijat *Mauri Lähdesmäki, Mikko Vähätalo, Aki Nyssönen, Pekka Aikio, Tapio Merilä* ja *Antti Ojala*. Elokuvan puvustuksen on toteuttanut vaatetussuunnittelun opiskelija *Päivi Partanen*.

Kansainvälisessä Baltic Herring -lyhytelokuvakilpailussa oli tänä vuonna mukana 49 elokuvaa kahdeksasta eri Itämeren rantavaltiosta. Kilpailun kansainvälinen tuomaristo piti erityisesti opiskelijasarjan tasoa korkeana.

Käsikirjoittamisen opintoja

Koulutus- ja kehittämispalvelut järjestää lokakuussa kahden opintopisteen koulutuksen käsikirjoittamisen perusteista.

Koulutuksessa paneudutaan dramaturgisen ajattelun perusteisiin ja käytännön tekniikoihin. Kurssi muodostuu luennoista ja opis-

kelijoiden omista harjoitustöistä. Opetuksen keskiössä on lyhytfiktion käsikirjoittaminen.

Kouluttajana toimii rovaniemeläinen käsikirjoittaja ja näytelmäkirjailija *Janne Rosenvall*.

Koulutus on osa Lapin yliopistossa alkavaa taiteen täydennyskoulutusta.

Avoimia yliopisto-opintoja saamelaisalueella

Lapin yliopiston avoin yliopisto ja Saamelaisalueen koulutuskeskus tarjoavat teollisen muotoilun, sosiologian ja saamelaisen kulttuurin opintoja.

Teollisen muotoilun opinnot yhdistävät saamenkäsityötä ja muotoilua. Niissä opitaan parantamaan tuotteiden, palveluiden ja ympäristön esteettistä ja toiminnallista laatua sekä huomioimaan saamelaiskulttuurin erityispiirteet tuotekehityksessä.

Sosiologian ja saamelaisen kulttuurin opinnot puolestaan tutustuttavat saamelaisten historiaan, elinkeinoihin, yhteiskuntaan, perinteiseen tietoon ja kulttuuriin sekä yleisesti työn, hyvinvoinnin, ympäristön, kulttuurimatkailun ja etnisyyden kysymyksiin.

Opinnot on tarkoitettu saamelaisalueen nuorisolle ja aikuisväestölle. Lähiopetus järjestetään Inarissa Saamelaisalueen koulutuskeskuksessa. Opinto-ohjelman ovat suunnitelleet Lapin yliopiston taiteiden ja yhteiskuntatieteiden tiedekunnat ja Oulun yliopiston Giellagas-instituutti.

Pohjois-Suomen korkeakoulujen yhteistyö

Pohjois-Suomen korkeakoulujen yhteistyö-neuvottelukunta kokoontuu Nivalaan 4. lokakuuta 2010 keskustelemaan korkeakoulujen yhteistyöstä ja toiminnan rakenteista.

Kokouksen jälkeen järjestettävässä kymmennessä Kerttu Saalasti -seminaarissa käsitellään koulutuksen ja TKI-toiminnan ajankohtaisia teemoja kansallisesta ja kansainvälisestä näkökulmasta.

Seminaarin puhujina ovat elinkeinoministeri *Mauri Pekkarinen*, Oulun yliopiston tutkimusrehtori, professori *Taina Pihlajaniemi* sekä Oulun, Jyväskylän ja Lapin yliopistojen hallitusten puheenjohtajat *Hans Söderlund*, *Jorma Rantanen* ja *Raimo Väyrynen*. Lisäksi seminaarissa puhuvat Lapin korkeakoulukonsernin strategiaryhmän puheenjohtaja *Arvo Jäppinen* ja Lapin kauppakamarin toimitusjohtaja *Timo Rautajoki*. Seminaarin keskusteluosion puheenjohtajana toimii Oulun seudun ammattikorkeakoulun rehtori *Jouko Paaso*.

Seminaari järjestetään Nivalan teknologia-keskus Nitekissä 4.10.2010 klo 12.00 ja se on avoin kaikille kiinnostuneille.

Kuntoutustieteen verkko-opintoja

Lapin, Oulun ja Itä-Suomen yliopistot tarjoavat yhteistyönä kuntoutustieteen verkko-opintoja syksyllä 2010.

Kuntoutustieteen opinnoissa opiskelija perehdytetään kuntoutuksen monitieteiseen tiedeperustaan ja käsitejärjestelmiin, toimintajärjestelmään, menetelmiin, toimintamalleihin, kuntoutumiseen yksilön ja ympäristön suhteen muutoksena sekä tämän muutoksen yksilöllisiin ja yhteiskunnallisiin edellytyksiin.

Maksulliset opinnot järjestetään avoimina yliopisto-opintoina. Suoritetut opinnot voidaan lukea myöhemmin hyväksi yliopistotutkintoon. Laajuudeltaan 25 opintopisteen perusopintojen suorittaminen kestää yhden lukuvuoden.

Opinnot järjestetään kokonaisuudessaan verkko-opintoina. Opiskelua tukevat Lapin, Oulun ja Itä-Suomen yliopistoissa kuntoutusalan opettajina toimivat henkilöt.

Uutta päihdetyön koulutusta

Pohjois-Suomessa alkaa uusi 60 opintopisteen laajuinen koulutushanke, joka yhdistää pohjoisten korkeakoulujen päihdetyön osaamisen.

Koulutuksen järjestäjinä toimivat Oulun ja Lapin yliopistot sekä Kemi-Tornion, Oulun seudun ja Rovaniemen ammattikorkeakoulu. Koulutus on kolmivuotinen, ja sen aikana toteutetaan kaksi samansisältöistä koulutusohjelmaa. Koulutus tapahtuu pääosin verkko-opetuksena.

Koulutus on monitieteinen ja -ammattillinen, joten se lähestyy päihteiden käyttöä ja siitä aiheutuvia haittoja yhteiskuntapolitiikan, lääketieteen, hoitotieteen, psykologian, sosiaalitoimen ja erilaisten terapeuttisten menetelmien näkökulmasta. Tämän lisäksi koulutushankkeeseen sisältyy vahva päihdetyön käytäntöjä tutkiva ja kehittävä näkökulma.

Uudistetut yrittäjyysopinnot alkoivat

Lapin yliopiston avoimen yliopiston uudistetut 60 opintopisteen laajuiset yrittäjyysopinnot alkoivat syyskuussa. Opinnot toteutetaan yhteiskuntatieteiden tiedekunnan opintovaatimusten mukaisesti.

Aiempaa laajemmilla yrittäjyysopinnoilla Lapin yliopisto pyrkii lisäämään yrittäjyyttä tukevaa ajattelu- ja toimintatapaa sekä parantamaan opiskelijoiden valmiuksia toimia yrittäjinä ja yrittäjämäisesti muissakin työtehtävissä. Opetuksessa käytetään monia oppimisen, opetuksen ja verkottumisen muotoja. Oppimista tapahtuu monenlaisissa oppimisympäristöissä, kuten yrityksissä ja eri työpaikoilla.

Perusopinnot jatkuvat keväällä 2011. Aineopinnot järjestetään vuosina 2011–2012. Opinnot ovat avoimia Lapin yliopiston avoimen yliopiston opiskelijoille.

Yrittäjyysopinnoilla yrittäjyyttä -hanketta rahoittavat Vipuvoimaa EU:lta, Lapin ELY-keskus ja Euroopan sosiaalirahasto.

Avoimen taideopinnot

Lapin yliopiston avoimessa yliopistossa voi opiskella myös taideaineita. Syksyllä 2010 tarjolla on sekä kuvataiteen että taidehistorian opetusta. Uutena kokonaisuutena tarjolla on Design Management -opinnot.

Kuvataiteen perusopinnot tarjoavat kattavan johdatuksen kuvataiteen eri osa-aloihin. Taidehistorian opinnoissa avataan ikkuna taiteen keskeisiin ilmiöihin, teoksiin ja tyyliin. Design Management opinnoissa edetään yrityskuvan ymmärtämisestä strategiseen suunnitteluun ja brändien johtamiseen.

Konserni uutisia

Konsernille visuaalinen ilme

Lapin korkeakoulukonsernin visuaalinen ilme on suunniteltu yhteistyössä Ajatus Oy:n kanssa. Ajatus Oy:n rakentamassa brändipersoonallisuudessa korostuvat lappilaisuus, yhteenliittyneisyys sekä erikoistuminen ydinosaamisalueisiin. Uusien www-sivujen tekniestä suunnittelusta ja toteutuksesta vastaa Tietotalo Oy.

Lapin korkeakoulukonsernin uusi tunnus on yhdistelmä jäkäläkuviosta, LUC-logosta (sanoista Lapland University Consortium) sekä Lapin korkeakoulukonserni -tekstiosasta. Jäkälä edustaa Lappia, pohjoisuutta yleensä, kestävyyttä (laatua), kukoistusta ja yhdessä toimimisen voimaa. Hennonvihreänä, elävänä organismina se kertoo jatkuvasta kasvusta ja kehittämisestä.

Konsernin uusi slogan on Pohjoista valoa – Northern light. Valo symboloi sloganissa tietoa ja sivistystä, jonka tarjoaminen ja välittäminen on konsernin ydintehtävä.

Lapin korkeakoulukonsernin www-sivut löytyvät osoitteesta www.luc.fi.

Susanna Parikka

Lapin korkeakoulukirjaston johtajaksi

VTM *Susanna Parikka* on aloittanut työnsä Lapin korkeakoulukirjaston johtajana 1. elokuuta 2010.

Susanna Parikalla on pitkä ura kirjastoalan asiantuntijana ja johtajana. Kirjastojen esimiestehtävissä hän on toiminut 14 vuotta, josta lähes kolme vuotta Lapin yliopiston ma. kirjastonjohtajana.

Lapin korkeakoulukirjaston johtajan alaisuudessa toimivat jatkossa Arktisen keskuksen, Kemi-Tornion ammattikorkeakoulun, Lapin yliopiston, Matkailualan tutkimus- ja koulutusinstituutin sekä Rovaniemen ammattikorkeakoulun kirjasto-tyksiköt. Lisäksi Parikka toimii oman tehtävänsä ohella Lapin yliopiston kirjasto-tyksikön esimiehenä.

Lapin korkeakoulukonserniin kuuluva Lapin korkeakoulukirjasto on Kemi-Tornion ammattikorkeakoulun, Rovaniemen ammattikorkeakoulun ja Lapin yliopiston yhteinen kirjasto. Lapin korkeakoulukirjastossa on yli viisikymmentä työntekijää ja asiakkaita yli 10 000.

Pasi Tulkki

tutkimus- ja kehitysjohtajaksi

Rovaniemen ammattikorkeakoulun tutkimus- ja kehitysjohtajan virkaan on nimitetty valtiotieteiden tohtori *Pasi Tulkki*. Hän aloittaa tehtävässä lokakuun alussa.

Rovaniemen ammattikorkeakoulun tutkimus- ja kehitysjohtajan päätehtävänä on ammattikorkeakoulun tutkimus-, kehitys- ja innovaatiotoiminnan kehittäminen ja toiminnan kokonaiskoordinointi.

Työuransa aikana Tulkki on tuottanut runsaasti tieteellisiä julkaisuja ja osallistunut tutkijana tai johtajana useisiin kansallisiin tutkimus- ja kehittämishankkeisiin.

Rovaniemeläislähtöinen Tulkki on suorittanut valtiotieteen tohtorin tutkinnon Turun yliopistossa. Hän on dosentti Lapin yliopistossa, Joensuun yliopistossa ja Tampereen yliopistossa.

Uudenlaista täydennyskoulutusta

Lapin korkeakouluissa käynnistyy syksyllä 2010 kaksi uudenlaista, oppisopimustyyppistä täydennyskoulutuskokonaisuutta, joissa korostuvat erityisesti työelämässä tapahtuva oppiminen ja osaamisen tunnistaminen.

Koulutukset mahdollistavat työntekijöiden osaamisen kehittämisen yhteistyössä työpaikkojen ja korkeakoulujen kanssa. Koulutusten hallinnoinnista vastaa Rovaniemen ammattikorkeakoulu, ja toteutus tapahtuu Kemi-Tornion ammattikorkeakoulun ja Lapin yliopiston yhteistyönä.

Koulutusten rahoituksesta vastaa opetus- ja kulttuuriministeriö. Rahoitusesityksen koulutuksiin laativat Lapin korkeakoulu yhteistyössä julkisten organisaatioiden ja yksityisten yri-tysten kanssa. Korkeakoulut etsivät edelleen alueen tarpeista lähteviä täydennyskoulutus-esityksiä tuleviin rahoitushakuihin.

Opiskelijapalvelut muutti nimeään

Lapin korkeakoulukonsernin tukipalvelukeskuksen valmisteluun liittyen Lapin korkeakoulut ovat organisoineet opiskelijapalveluitaan uudelleen. Uusi palvelukokonaisuus on nimeltään Opetuksen kehittämisen ja opiskelun palvelut.

Kokonaisuuteen kuuluvat palvelut ovat opiskelijarekrytointi, opiskelijahaku ja -valinta, opintotuki, opintohallinnon tietojärjestelmät, opintohallinnon tilastot, opintopsykologia, ura ja rekrytointi, opiskelijoiden liikunta, etä- ja verkko-opintojen tuki sekä opetuksen kehittämiseen liittyvän tiedon tuottaminen.

Rovaniemellä palveluita on keskitetty RAM-Kin tiloihin, Jokiväylä 13, sekä yliopistolla sijaitsevaan palvelupisteeseen, Yliopistonkatu 8.

Palvelukokonaisuuden englanninkielinen nimi on Teaching Development and Student Services.

Uudet palvelupisteet

Kemi-Tornion ammattikorkeakoulu, Lapin yliopisto ja Rovaniemen ammattikorkeakoulu ovat muodostaneet Lapin kesäyliopiston kanssa yhteiset avoimen korkeakouluopetuksen palvelupisteet Rovaniemelle, Kemiin ja Tornioon.

Avointen yliopisto- ja ammattikorkeakouluopintojen opiskelupalvelut ovat saatavilla yhden luukun periaatteella Rovaniemellä Lapin yliopiston tiloissa, Yliopistonkatu 8, E-siipi, 1. krs, Kemissä koulutustorilla, Valtakatu 18 ja Torniossa koulutustorilla, Länsiranta 7.

Avoimen korkeakouluopetuksen palvelupisteistä saa informaatiota Lapin korkeakoulujen avoimesta koulutustarjonnasta sekä henkilökohtaista opintoneuvontaa opintojen suunnitteluun, erilaisten opiskelumahdollisuuksien pohtimiseen ja opiskelutaitojen kehittämiseen.

Avoimen korkeakouluopetuksen palveluiden keskittäminen liittyy Lapin korkeakoulukonsernin kehittämistyöhön.

Konserni kartoittaa yrittäjyysopinnot

Lapin korkeakoulukonsernin Promoottori-hanke kartoittaa konserniin kuuluvien korkeakoulujen kaikki yrittämiseen liittyvät toiminnot ja suunnittelee kartoitustyön pohjalta uusia yhteistyömalleja yrittäjyyden tukemiseksi.

Tavoitteena on korkeakoulujen yhteistyön kehittäminen yrittäjyysopinnoissa ja yrittä-

jyyden entistä vahvempi integrointi opetukseen. Korkeakoulujen yhteistyön tiivistämisellä mahdollistetaan myös opiskelijoiden yhteistyö yli alojen ja organisaatioiden rajojen.

Selvitystä vetävät Matkailuinstituutti ja Lapin yliopiston koulutus- ja kehittämispalvelut.

Luottamuksella.

**Netti-
ryhmät**

**Virtuaali-
olkapää**

Juttuja, joita haluat
etukäteen pohtia tai
jälkeenpäin veivata.

**Sinkkuna
Ero • Yksinäisyys
Stressi • Osallistu
tai seuraa muiden
keskustelua.**

Tukea erilaisiin
elämäntilanteisiin.

**Virtuaaliolkapäähän
voit kirjoittaa aina.**

**Halu puhua on
riittävä syy
ottaa yhteyttä.**

Nyyti - opiskelijoiden tukikeskus
www.nyyti.fi

Mikä raiskausrikosten tutkimisessa yllätti?

Olen juuri saanut päätökseen kolme vuotta kestäneen tutkimusprojektin raiskausrikoksista. Työn tuloksena syntyi melko paksu monografia otsikolla *Raiskaus rikosoikeudellisenä ongelmana*. Olemme Lapin yliopistossa rikosoikeudessa keskittyneet jo useamman vuoden ajan seksuaali- ja väkivaltarikoksiin, ja minun osalleni tulivat raiskaukset.

Useat seikat kuitenkin yllättivät minutkin tutkimusta tehdessäni. Sellainen ei kuitenkaan ollut tutustumisen menneiden vuosisatojen rikosoikeudellisiin ajatuksiin. Ei voi olla ihailematta sitä historian ja filosofian tuntemusta, mikä valistuksen ajan ajattelijoilta oli. He pohdiskelivat hyvin avoimesti ja monipuolisesti sitä, mitä ja kenen intressejä rikosoikeudella pitäisi suojella. Tämän seurauksena esimerkiksi vuoden 1734-lain raiskaussäännös kattoi sekä mielisairaiden että lasten raiskaukset. Jotkut olivat myös sitä mieltä, että myös nukkuvan voi raiskata, koska voihan nukkuvalla varastaakin.

Tässä mielessä 1700-luvulla oltiin jo paljon edellä nykyistä vuonna 1998 voimaan tullutta rikoslain 20. lukua, sillä vasta nyt oikeusministeriö on tullut siihen johtopäätökseen, että raiskaussäännöksen tulisi kattaa myös tiedottomassa tilassa olevat uhrin. Mallia ei suinkaan kuitenkaan haeta 1700-luvulta, vaan paljon lähempää eli Ruotsin vuonna 2005 tehdystä raiskaussäännöksen muutoksesta.

Oikeusministeriö esitti myös juuri ilmestyneessä mietinnössään, jonka nimenä on *Lasten suojeleminen seksuaaliselta riistolta ja hyväksikäytöltä*, rangaistuksen korottamista lasten seksuaalisesta hyväksikäytöstä sekä sukupuolilyhteyden mainitsemista törkeässä tekomoudessa. Tässäkin suhteessa vuoden 1734-lain rangaistussäännös oli selkeämpi, kun se lakonisesti vain mainitsi, että raiskauksen kohteena voi olla alle 12-vuotias lapsi.

Lasten raiskausten sisällyttäminen lasten seksuaalisesta hyväksikäytöstä koskevaan säännökseen on tavallaan törkeän rikoksen piilottamista nimikkeeltään liiankin positiivisia mielikuvia herättävään pykälään. Meillä ei ole oikeata nimikettä lasten raiskauksille. Ruotsissa on lainkohta, jonka nimikkeenä on *Väldtäkt mot barn* ja Englannissa *Rape against child under 13*. Ne ovat statuuttiraiskaussäännöksiä, joissa suostumus ei ole rikoksen tunnusmerkki.

Mutta mitkä seikat sitten varsinaisesti yllättivät minut? Ne liittyivät fyysisen väkivallan raakuuteen ja bruttaalisuuteen. Seksuaaliseen väkivaltaan on usein liitetty seksuaalisen teon määritelmässäkin esiintynyt ajatus siitä, että tekijä tavoittelee ”seksuaalista kiihotusta tai tyydytystä”. Raiskausrikokset kuvastavat aivan jotain muuta. Uhreja on kuristettu, tapettu, uhattu silmien ja nenän puhkomisella, heitelty seinään ja aiottu heittää parvekkeelta alas. Kysymyksessä ei ole ollut mikään romanttinen seksin tavoittelu, vaan raaka väkivalta ja halu nöyryyttää toista ihmistä mitä mielikuvituksellisimmilla tavoilla.

Jotkut näyttivät myös seksinsä kanssa sekoilevan aivan täydellisesti. Tällaisia tapauksia löytyi ennen kaikkea mielentilalausunnoista, jotka yleensä keskittyivät hyvin väkivaltaiseen seksiin, jolloin uhrina saattoi olla myös hyvin pieniä lapsia. Kaikkeen tottuneet sosiaaliviranomaisetkin kohtasivat käyttäytymistä, josta aluksi todettiin, että tällaista ei voi todellisuudessa tapahtua. Ihmisten eroottisella mielikuvituksella ei ilmeisesti ole mitään rajoja. Niinpä tässäkin tutkimuksessa uhrien ikäjakautuma oli alle vuoden ikäisestä lapsesta lähes 90-vuotiaaseen vanhukseen.

Rikosoikeuden kannalta oleellista on tietysti erottaa lievät ja törkeät teot toisistaan. Tässä suhteessa rikoslainsäännökset eivät toimi niin kuin niiden pitäisi. Kaikki törkeänä raiskauksena tuomitut teot olivat todella törkeitä, mutta monet myös ns. tavallisina raiskauksina tuomitut teot olivat myös sellaisia. Oikeuskäytäntö rangaistuksen mittaamisessa oli latistunut 1,5–2,5 vuoden vankeusrangaistuksiin. Todellinen rangaistuksen mittaaminen tapahtui siinä, määrättiinkö rangaistus ehdolliseksi vai ei.

Rangaistuskäytäntöön on osaltaan vaikuttanut päätösten salaisuus. Tuomioistuimet määräävät jutut automaattisesti salaisiksi aina, kun sana ”seksuaalisuus” esiintyy jutussa. On kuitenkin muistettava, kenen intressejä salassapitosäännöksillä suojellaan. Sillä suojelemaan ihmisten ja ennen kaikkea rikoksen uhrin intimiteettiä eikä rikoksia sinänsä.

Terttu Utriainen

Tutkimusverkosto Barentsin alueelle

Arktinen keskus on saanut kaksivuotisen rahoituksen Nordforsilta pohjoismaisen tutkimusverkoston rakentamiseksi. Verkosto tarkastelee Barentsin alueen poliittista ja taloudellista kehitystä kestävästä kehityksen näkökulmasta.

Verkostoa johtaa Arktisen keskuksen tutkimusprofessori *Monica Tennberg*, ja sen jäsenet tulevat Lapin, Tromssan, Uumajan, Luulajan ja Itä-Suomen yliopistosta. Lisäksi verkostoon kuuluu venäläisiä tutkijoita Kuolan tiedekeskuksesta ja yksityisestä yhteiskuntatieteellisestä tutkimuslaitoksesta Pietarista. Tutkimusverkoston toiminta on tarkoitettu erityisesti väitöskirjan tekijöille.

Tutkimusverkosto järjestää kolme tutkimusverkoston omaa seminaaria ja yhden kaikille kiinnostuneille avoimen konferenssin sekä tuottaa yhteisen julkaisun. Verkoston ensimmäinen kokoontuminen pidetään Arktikumissa Rovaniemellä 14.–15.12.2010.

Kansainvälistä tunnustusta

Hongkongissa kesäkuun alussa pidetyssä sosiaalityön maailmankonferenssissa pohdittiin sosiaalityön kehittämistä.

Lapin yliopiston sosiaalityön lehtori *Arja Kilpeläinen* abstrakti *The Use of Social Media to Improve Education in Remote Areas* palkittiin omassa sarjassaan yhtenä konferenssin parhaimmista abstrakteista. Esityksessään Kilpeläinen analysoi sosiaalityön maisterikoulutuksessa pilotoitua kokeilua sosiaalisen median hyödyntämisestä yhtenä etäopetuksen menetelmänä.

Sosiaalityön maailmankonferenssiin osallistui lähes kolme tuhatta henkilöä yli sadasta eri maasta. Lapin yliopiston sosiaalityön laitoksen henkilöstöä oli mukana konferenssissa omine esityksineen.

Malesiassa heinäkuun alussa pidetyn kansainvälisen innovaatioiden johtamisen konferenssin (IAM 2010) parhaan paperin palkinto on myönnetty Lapin yliopiston muotoilun ja liiketoiminnan tutkijoille.

Ismo Alakärpän, *Anu Valtosen*, *Heli Alakuljun* ja *Heidi Härmän* palkittu paperi *Acceptance of Practices: Case Bioactive Innovations in the Health Care Market* on osa Tekesin rahoittamaa kansallista BioAct II hanketta.

Tue tieteen popularisoimista

Lapin yliopiston **Kide-lehti** edistää osaltaan yliopiston tutkimustulosten leviämistä suuren yleisön tietoisuuteen.

Tue yliopiston toimintaa 50 euron suuruisella Kide-lehden kannatusmaksulla.

Lapin yliopistorahaston lahjoitustili:
Nordea 173830-1496. Viestikenttään maininta Kide.

Heinäkuun helteet ja epäpyhät allianssit

Kesä on pikku-uutisten luvattua aikaa. Viime kesän pieni, mutta sitäkin tärkeämpi uutissuma liittyi Helsinki Pride -kulkueeseen tehtyyn iskuun. Pride-iskujen takana oli muutaman nuoren miehen porukka, jolla ainakin osalla on sympatioita äärioikeistolaisiin ideologioihin.

Isku sinällään oli jo harvinaisuus suomalaisessa nyky-yhteiskunnassa. Asian eriskummallisista ulottuvuuksista liittyi kuitenkin iskun jälkivaiheisiin. Jostain syystä tuntuu, että näennäisestä iskujen tuomitsemisesta huolimatta esimerkiksi Kristillisdemokraattisen puolueen puheet kuulostivat väkivaltaa käyttävien ja Suomen lakia rikkovien nuorten miesten tekojen myötäilyltä.

Puolueen puheenjohtaja *Päivi Räsänen* kysyi blogissaan, että ”voiko Pride-kulkuetta tehdyn typerän hyökkäyksen tulkita vastareaktioksi poliittisen eliitin voimakkaalle arvo-liberalistiselle kehitykselle?” Puolueen viestintäpäällikkö *Asmo Maanselkä* oli samoilla linjoilla: ”Pitää kysyä, mistä väkivalta kumpuaa ja mitkä syyt johtavat väkivaltaiseen käytökseen”. Tähän hän implisiittisesti vastasi, että ”Pride-paraati on provokaatio perinteisiä arvoja vastaan”. Ja varmemmaksi vakuudeksi Taloustutkimuksen teettämän kyselyn mukaan kahdeksan prosenttia suomalaisista piti Pride-kulkuetta niin provokatiivisena, että isku on helppo ymmärtää. Peräti 22 prosenttia RKP:n kannattajista oli tätä mieltä.

Pride-kulkueen jälkimainingit olivatkin yhdistämässä ja erottamassa mielenkiintoisia poliittisia ryhmittymiä ja ideologioita. Verkostomaailmassa politiikka on yhä vä-

hemmän ennustettavaa, ja erilaiset epäpyhät allianssit tulevat arkipäiväksi.

Toisaalta kristillisten ja samoja ajatuskulkuja noudattavien näkökulma lakeihin, laillisuuteen sekä syyllisyyteen oli erikoinen. Jos Pride-kulkueeseen osallistuneet olivat syyllisiä hyökkäykseen omalla toiminnallaan ja ajatuksillaan, syntyy väistämättä jatkopohdintoja. Onko perheväkivalta perusteltavissa nalkuttavalla aviopuolisolla, toimikoko 1800-luvun raittius- tai työväenliike vastoin perinteisiä arvoja tai onko perustelua hyökätä fyysisesti vaikkapa saamelaisia kohtaan, jotka ovat varmasti provosoineet valtiollisia perinteitä ja käytänteitä vastaan. Tai jos presidentti *Barack Obama* salamurhataan, voidaanko sitä perustella sillä, että hänen presidenttiytensä on vastoin monen amerikkalaisen arvo- ja moraalikoodistoa?

Ensi kevään eduskuntavaalit tulevat olemaan kiinnostavat. Ei tarvitse olla kummoinen ennustaja esittääkseen, että moraliin ja arvoihin liittyvät tekijät ovat mukana ennennäkemättömällä tavalla. Tällä hetkellä käydään kovaa kilpailua liikkuvista äänestäjistä. Ehkäpä epäpyhät allianssit tuottavat myös uudenlaista ekumeniaa: mikä olisi jännittävämpää kuin katolisen matkasaarnaajan johtaman perussuomalaisten lähentyminen luterilaisia arvoja edustavan Kristillisen liiton kanssa. Kovin kaukanahan kyseiset suuntaukset eivät ole toisistaan morali-ideologian kannalta arvioituna, vaikka puolueiden edustajat sitä tuskin myöntävät.

Hyvinvointiseminaari & illallisgaala Tieteen hyväksi

Lapin Lääkäriseura järjestää lokakuussa
hyvinvointiseminaarin ja illallisgaalan,
joiden tuotto lahjoitetaan Lapin yliopiston
tutkimuksen, koulutuksen ja taiteellisen
toiminnan tukemiseen.

Hyvinvointiseminaari 12.10.2010 klo 13–17

Lapin yliopiston Fellman-sali, Yliopistonkatu 8, Rovaniemi

Seminaarissa puhuvat rehtori Mauri Ylä-Kotola, pääjohtaja Pekka Puska, professori, dekaani Juha Perttula, professori Minna Uotila, professori Ahti Saarenpää, vararehtori, professori Kaarina Määttä ja dosentti Katri Vuopala.

Seminaariin voi ilmoittautua syyskuun loppuun asti maksamalla osallistumismaksun 120 € Lapin lääkäriseura ry:n tilille 113430-606625 (viite 1148) ja ilmoittamalla osallistumiskortin postitusosoitteen ja mahdolliset erikoisruokavaliot Elina Härköselälle: elina.harkonen@lshp.fi, tarvittaessa puh. (016) 328 2092.

Illallisgaala 30.10.2010 klo 18 alkaen

Rantasipi Pohjanhovi, Pohjanpuistikko 2, Rovaniemi

ArtILOn kuvataiteilijat lahjoittavat gaalassa huutokaupattavaksi 17 teosta. Taideteosten esittely on osoitteessa www.kaisasiren.fi > Näyttelyt.

Galaan voi ilmoittautua 5. lokakuuta asti maksamalla illalliskortin 170 € Lapin lääkäriseura ry:n tilille 113430-606625 (viite 1151) ja ilmoittamalla illalliskortin postitusosoitteen sekä mahdolliset erikoisruokavaliot Hanna Pajulammille: hanna.pajulamm@mac.com, tarvittaessa puh. 040 545 5713 (klo 17 jälkeen).

* * *

Tiedustelut

Katri Vuopala, katri.vuopala@pp.inet.fi, puh. 040 592 5189

Riitta Pirilä, riitta.pirila@gmail.com, puh. 040 592 5159 (klo 17 jälkeen)

UNIVERSITY OF LAPLAND
LAPIN YLIOPISTO

PL 122 • 96101 ROVANIEMI

Sopimus 881414

Luodaan yhdessä tulevaisuutta!

Lapin yliopisto vaikuttaa laajasti pohjoisessa asuvien ihmisten, perheiden ja yhdyskuntien hyvinvointiin ja elämisen edellytyksiin. Yliopistolla työskentelee noin 650 henkilöä, perusopiskelijoita on noin 5000 ja aikuisopiskelijoita liki 7000.

Lapin yliopisto on käynnistänyt uuden yliopistolain edellyttämän varainhankintakampanjan, jonka tavoitteena on taata yliopiston kehitys ja kilpailukyky.

Saavuttaaksemme tavoitteen ja taataksemme Lapin yliopiston jatkuvan kehittymisen ve-toamme tukeen. Kun saamme kokoon lahjoituksena miljoona euroa vuoden 2010 lop-puun mennessä, valtio 2,5-kertaistaa keräystuoton.

Rahaston tuella yliopisto vahvistaa opetus- ja tutkimustyötään, lisää Lapin vetovoimaa sekä edistää yritysten toimintaedellytyksiä.

Luodaan yhdessä Lapin tulevaisuus.
Tee lahjoitus tilille Nordea 173830-1496.

Tarkemmat ohjeet
lahjoituksen tekemisestä ja
verovähennysoikeudesta
www.ulapland.fi/varainhankinta

Keräyslupa:
POHADno/2010/1228.

Pohjoisen puolesta
- maailmaa varten

UNIVERSITY OF LAPLAND
LAPIN YLIOPISTO

www.ulapland.fi